71STE JAARGANG No. 9081 — MAANDAG 26 JULI 1954

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao

Hoofdredacteur: A. G. Jonsen. Kantoor: Consciëntiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858, Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50. Buitenland f 3.— per maand (bij vooruitbetaling)

Collectieve veiligheid in Europa

Nieuw sensationeel Russisch initiatief

Moskou. — De Sovjet-Unie heeft voorgesteld in de komende maanden een conferentie te beleggen, waaraan alle Europese staten en de Verenigde Staten kunnen deelnemen ter bespreking van het oprichten van een collectief veiligheidsstelsel in Europa. Desbetreffende nota's werden aan de diplomatieke vertegenwoordigers van de Verenigde Staten, Engeland en Frankrijk te Moskou overhandigd. Het wordt door Moskou wenselijk geacht, dat communistisch China door een waarnemer wordt vertegenwoordigd.

De Europese Defensie Gemeenschap en het Noordatlantische Verdrag kunnen volgens Rusland niet bijdragen tot het versterken van de vrede. Daarom acht Moskou het uiterst belangrijk, om tot een internationale overeenkomst inzake een onvoorwaardelijk verbod van atoom- en waterstofwapens en vermindering van de bewapening en de strijdkrachten van alle landen onder strikt internationaal toezicht ta komen.

Aan de oprichting van een organisatie voor collectieve veiligheid worde. het terugtrekken van de bezettingstroepen in Duitsland en beperking van de Duitse politie voor het sluiten van een vredesverdrag met Duitsland gekoppeld.

Ook de samenwerking op economisch gebied moet in een verdrag worden geregeld.

Buenos Aires. — Met vele plechtigheden is gisteren in de Argentijnse hoofdstad de tweede verjaardag van de sterfdag van Evita Peron herdacht. Ook in andere Argentijnse steden werd aan het feit dat Evita Peron twee jaar geleden overleed grote aandacht besteed.

Surinaams elftal niet in vorm

Paramaribo. — Gisteren speelde in het Suriname-stadion het Surinaamse Nationale elftal een oefen-wedstrijd tegen de Sonny Boys, welke in een 2—1 overwinning eindigde voor het Nationale elftal. De publieke belangstelling was bedroevend, doch zij die geen getuigen waren van deze wedstrijd hebben heus niet veel gemist. Het was een slappe vertoning van de Nationale ploeg, die het straks tegen Nederland moet opnemen. Het vijftal, L. Rack, Kogeldans, Kruin, R. Rack en Mijnal was geheel uit vorm. Kruin scoorde tweemaal. Het elftal dat door de elftal-commissie voor de komende ontmoeting tegen het Nederlands elftal op Zondagmiddag a.s. is samengesteld ziet als volgt uit: Doel Nijman, achter Gillon en L. Mijnals. Linkshalf Deira, spil H. Mijnals rechts half Mans. rechtsbuiten Fr. Mijnals, rechtsbinnen Kamperveen, midvoor Kruin, Linksbinnen Kogeldans, linksbuiten L. Rack. reserve, Graanoogst, O'Niel, Nelom, Hoen A. Rack.

Tijdens de receptie op Vaersenbaai gisteravond werden drie personen tot ereleden benoemd door de voorzitter van Jong Holland, mr Weeber. Hier ontvangt Mordy Maduro het diploma uit handen van mr Weeber. De andere twee heren zijn E. Brands en Alex Sentiago.

Gekleed te water

Gezellig afzwemfestijn in het Rifbad

Willemstad. — Zwemmen is niet alleen een gezonde sporontwikkeling, het kan de mens naast de genoegens van het zwemmen ook van nut zijn. Mocht men ooit eens te water geraken, dan behoeft men niet op een ander aangewezen te zijn en heeft men de redding menselijkerwijs gesproken in eigen hand. Het is daarom ook juist gezien, dat onze onderwijs-inrichtingen de noodzaak van deze stelregel inzien en hun medewerking „con amore" verlenen om het zwemonderricht te propageren.

En zo is er dan ook jaarlijks in het Rifzwembad een zwemfestijn, dat minder prozaisch aangeduid wordt onder de aanduiding „afzwemmen". Op het afzwemfeest leggen de leerlingen getuigenis af van hun kunnen in het water, zij zwemmen een baantje, zij moeten tonen dat zij ook gekleed in het water kunnen vooruit komen en bewijzen dus, dat zij met het water vertrouwd zijn.

In het Rifzwembad hebben Zaterdag onder de scepele leiding van zwem-instructeur K.F.W. Henneke en zijn assistent, H. Verbrugge plm. 350 leerlingen een baantje van 50 meter gezwommen in kleding, voorts een 100 meter borstslag en 50 meter rugslag verwerkt, voor de meisjes stond het zelfde programma te wachten en het moet gezegd worden, er is met animo en overgave gezwommen.

Een massale examenopgave dus, die uitstekend werd volbracht. Uiteraard waren vele ouders en leerlingen op de droge wal aanwezig om de verrichtingen, die soms een wedstrijd-element aannamen gade te slaan.

Pracht succes

Er slaagden totaal 252 jongens en 92 meisjes, hetgeen een pracht succes genoemd kan worden. Er mag wel op gewezen worden, dat het aantal scholen gestadig uitbreidt, doch dat de uitbreiding van het schoolzwemen daarmede geen gelijke tred houdt.

Recht tot het Hart

— Een dwerg op de schouders van een reus ziet het verst van de twee.

In de kleedkamers

Rifstadion. — Na de wedstrijd was onze eerste gang naar het gelukkige [illegible] gelukgewenst werd met het daverend succes van de C.V.B.-Ploeg. Trainer Da Cunha konden wij niet meer bereiken. Die bevond zich met zijn jongens in de kleedkamer. En daar heerste een dusdanig uitgelaten stemming, dat het geen zin gehad zou hebben een der jongens te vragen, hoe hij de wedstrijd gevonden had. Overigens stond aan de ingang een politieman geposteerd, die niemand toeliet, zelfs de Curaçaose pers niet.

In de Nederlandse kleedkamer was het rustig. De jongens waren er een en al lof over de prestaties der Curaçaoenaars en speciaal van Hato. Er [illegible] een down stemming. Men vond de tegenstander van zeer goede klasse en dat werd onomwonden gezegd tegen wie het maar horen wilde.

Ir. Hopster, de voorzitter van de K.N.V.B. zeide dat hij Hato fantastisch vond, dat de Curaçaoenaars sneller waren dan de Nederlanders, dat de wedstrijd op het einde een beetje hard werd, en dat hij a.s. Donderdagavond hoopte op een prettige revanche. En dat was alles bij elkaar, „all the news", dat wij na het leegstromen der tribunes, uit officiele monden nog konden opvangen.

Wenen. — In geheel Hongarije zakt het peil van de Donau. Uit Oostenrijk wordt echter weer opnieuw een stijgen van het peil gemeld.

Trotse overwinning!

Hier is het Curaçaose elftal, dat in een sportieve strijd een welverdiende [illegible] overwinning wist te behalen. V.l.n.r. staande: Adoptie, Delannoy, Hato, Giribaldi, Matrona. Zittend: Canword, Heilligher, Gomez, Bisentini, Bernardina en Jansen.

Mordy Maduro: Vermetele gedachte thans verwezenlijkt

Kapel Scherpenheuvel blaast pauze vol vrolijke tonen

Willemstad. — De ontmoeting Curaçao—Nederland in het Rifstadion zou geen echte interland geweest zijn, als daarbij de traditionele muzikale omlijsting van een blazerskorps ontbroken zou hebben. Voor de eretribune had zich daarom de kapel van Scherpenheuvel o.l.v. de heer Martina opgesteld om door het spelen van pittige marsen voor de wedstrijd en tijdens de pauze het wachten te veraangenamen. Natuurlijk bracht de Kapel ook de volksliederen ten gehore. Het Wilhelmus en de Himno di Corsow, twee nationale hymnen, die als geen andere twee in deze na-RTC-dagen bij elkander passen! Een schoon en zinvol ceremoniel.

De autoriteiten waren op de eretribune „au grand complet" vertegenwoordigd, t.w. de wnd. Gouverneur mr. F. v.d. Valk, de voorzitter van de K.N.V.B. ir. Hopster, de voorzitter van de C.V.B. Mordy Maduro, de voorzitter der RR, mr M.F. Da Costa Gomez de voorzitter van de Staten, Ch. Voges, de Gezaghebber van het Eilandsgebied Curaçao, M.F. Gorsira, alsmede de Gedeputeerden Rozendaal, Kroon en Jonkhout.

De Arubaanse Voetbal Bond was vertegenwoordigd door de heren M. Oduber en D. Croes.

Voor het begin van de wedstrijd sprak de heer Mordy Maduro voor de microfoon de volgende rede uit:

„Als „vermetel en illusoir" zou men de gedachte hebben kunnen bestempelen, die bij mij is opgekomen toen ik in 1946 vanaf de publieke tribune de woorden beluisterde, waarmede de toenmalige voorzitter van de Curacaosche Voetbalbond het eerste elftal uit Nederland, dat van FEYENOORD, welkom heette op Curaçao. Weinig heb ik zelf kunnen bevroeden, dat die vermetele gedachte niet alleen in vervulling zou gaan, maar dat het mij gegeven zou zijn mee te werken aan de verwezenlijking van die droom. Die gedachte was namelijk deze: indien een elftal uit Nederland, waarom het nu niet dáár heen geleid om de overkomst van HET Nederlandse elftal, de ORANJEPLOEG naar Curaçao mogelijk te maken?

Die gedachte, dames en heren, is met de jaren tot een definitief plan gerijpt en dat plan is thans werkelijkheid geworden: de Oranjeploeg IS op Curaçao en staat op het punt haar eerste wedstrijd te spelen. In het licht van de omstandigheden, waaronder deze eerste wedstrijd plaats vindt, wil het mij wenselijk voorkomen enkele woorden er aan te doen voorafgaan, omdat het een wedstrijd betreft die, naar ik hoop, geen voorspel zal zijn van „onenigheden" zoals mij wel eens is voorspeld, maar een gelukkige doorgang naar geregelde ontmoetingen tussen de voetballers van het Europese en de Amerikaanse delen van het Koninkrijk der Nederlanden. Met wedstrijden zoals deze immers, kan het Koninkrijk eens te meer het bewijs leveren, dat goede verstandhouding, verbondenheid en samenwerking zich niet alleen bepalen tot het zuivere politieke en/of economische, maar hun doorslag hebben op het gewone, reële, dagelijkse leven van de mensen, die dat Koninkrijk vormen en waarvan de sport een niet onbelangrijk onderdeel uitmaakt.

Zonder mij nochtans als Voorzitter van de Curaçaose Voetbalbond al te zeer op het terrein van die van het Wetgevend Lichaam of die van het Uitvoerende College van dit deel van het Koninkrijk te willen begeven, kan ik niet nalaten op dit historisch moment met een enkel woord de betekenis van deze wedstrijd te onderstrepen, gezien in het licht van de nieuwe verhoudingen tussen Nederland en onze Antillen, verhoudingen immers, die steunen op vrijheid, vrijwillige verbondenheid en gelijkberechtigheid, alle factoren die in een juiste en planmatige beoefening van de sport, van de voetbalsport uitzonderlijk, onmiskenbare weerspiegeling vinden.

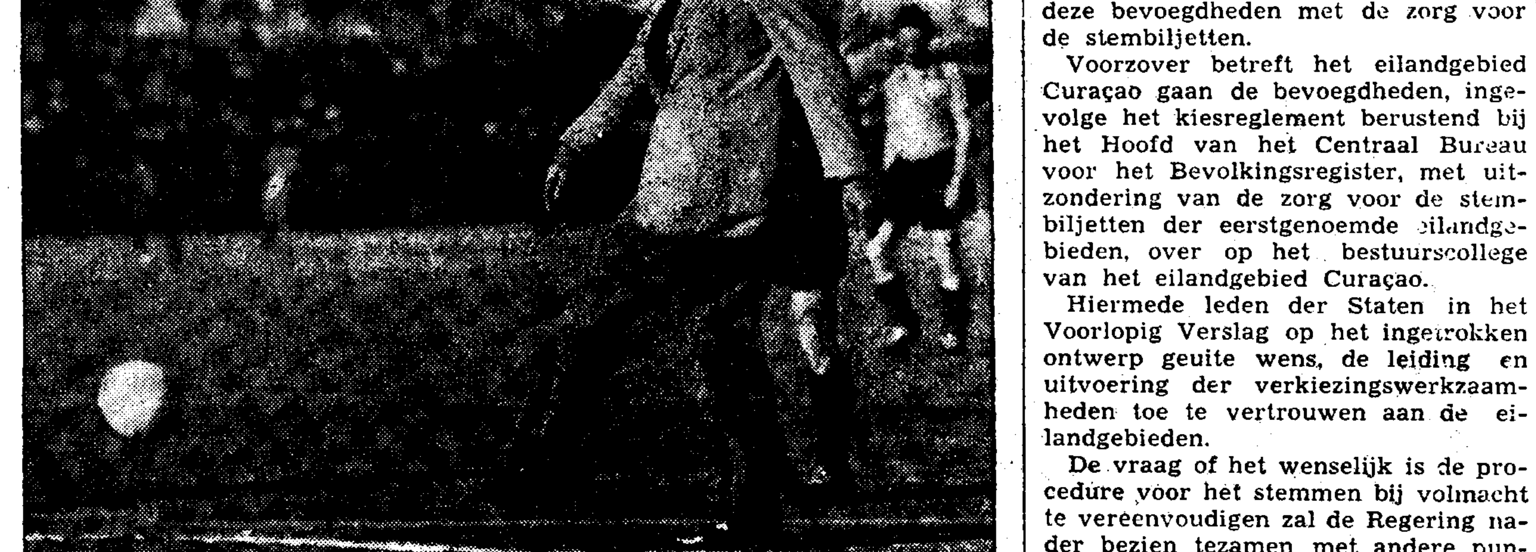
Ik meen er dan ook goed aan te doen even stil te staan bij deze gedachte om haar betekenis, nog vóór de wedstrijden, tot mijn toehoorders in het algemeen te laten doordringen en tot de spelers, die elkaar straks ruiterlijk op het voetbalveld zullen bekampen, in het bijzonder. Laat dit voor ons allen een veld van eer zijn; grond, waarop onze gevoelens van wederzijdse achting en eerbied en vriendschap, van vrijwillige verbondenheid onder één Kroon, zonder evenwel de mentaliteit en karakteristieken — VERSCHILLEND maar niet VERDELEND — die onze mensen eigen zijn uit hoofde van omgeving en omstandigheden, prijs te geven, vrijelijk kunnen gedijen.

Indien met deze eerste wedstrijd tussen Nederland en Curaçao, de grondslag op sportgebied kan worden gelegd voor die hechte samenwerking en ware vriendschap, die wij op het terrein der politieke en economische verhoudingen verwachten, dan zal de Curaçaose Voetbalbond zich gelukkig achten dit initiatief te hebben genomen en zich rijkelijk beloond weten voor de moeite en arbeid en niet in het minst de materiële offers, die de bewerkstelliging ervan hebben gekost. De moeilijkheden, die wij hebben moeten overbruggen, zijn van velerlei aard geweest. Gelukkig heeft het licht — zoals men wel pleegt te zeggen — het kunnen winnen van de duisternis. De „dwarskijkers" zijn bedrogen uitgekomen.

Ik vertrouw dat zowel de Curaçaoenaars als de Europese Nederlanders, die deze wedstrijden bijwonen en er aan deelnemen, de uitslag ervan, welke die ook moge zijn, zullen aanvaarden in een geest van sportiviteit en vriendschap. Dit is onze overtuiging en dit zal de kracht zijn die ons allen moet bezielen, want deze innerlijke kracht, dit vertrouwen in onze gevoelens en ons verstand, zal ons vrijwaren van buitenissigheden en ons tevens stalen voor de toekomst, een toekomst waarin het Nederlandse en het Antiliaanse volk op velerlei gebied, ook dat van de sport dus, over en weer hun gevoelens en persoonlijkheid zullen kunnen vertolken.

Mag ik U thans, Mijnheer de Gezaghebber, vriendelijk uitnodigen de aftrap te verrichten.

Ik dank U."

De aftrap werd op uitnodiging van de C.V.B.-voorzitter verricht door Gezaghebber Gorsira, welke aftrap dan ook de grondslag legde voor de Curaçaose overwinning.

Ontwerp Landsverordening Wijziging Kiesregelement bij Staten ingediend

Willemstad. — Verschenen is de ontwerp landsverordening tot wijziging van het kiesreglement. In de toelichting lezen wij, dat ter vergemakkelijking van de behandeling in de Staten het ontwerp tot wijziging van het Kiesreglement ingetrokken is.

De strekking van het nieuwe ontwerp blijft inmiddels in grote lijnen dezelfde. Zij houdt verband met de overdracht van de Burgelijke Stand en Bevolkingregister.

gen zullen de bevoegdheden die ingevolge het Kiesreglement berusten bij de gezaghebbers van Aruba, Bonaire en de Bovenwindse Eilanden, overgaan op de bestuurscolleges dier eilandgebieden onder uitbreiding van deze bevoegdheden met de zorg voor de stembiljetten.

Voorzover betreft het eilandgebied Curaçao gaan de bevoegdheden, ingevolge het kiesreglement berustend bij het Hoofd van het Centraal Bureau voor het Bevolkingsregister, met uitzondering van de zorg voor de stembiljetten der eerstgenoemde eilandgebieden, over op het bestuurscollege van het eilandgebied Curaçao.

Hiermede leden der Staten in het Voorlopig Verslag op het ingetrokken ontwerp geuite wens, de leiding en uitvoering der verkiezingswerkzaamheden toe te vertrouwen aan de eilandgebieden.

De vraag of het wenselijk is de procedure voor het stemmen bij volmacht te vereenvoudigen zal de Regering nader bezien tezamen met andere punten waarop het Kiesreglement wellicht herziening behoeft, zoals b.v. de invoering van een ononderbroken kiezersregister.

Prachtig initiatief van St. Thomaskring

Unieke tentoonstelling van Curacaose boekwerken

Willemstad. — De tentoonstelling van recente boekwerken van en over Curaçao, die de St. Thomaskring gisteren in haar clubgebouw aan de Breedestraat Otrabanda ter viering van de 455ste Gedenkdag van de ontdekking van Curaçao opende, is voor de velen, die haar reeds gisteren bezichtigden een ware openbaring geweest. Curaçaoenaar of niet, allen die kennis namen van de rijke schat van boekwerken over ons eiland, stonden gelijkelijk verwonderd over de kolossale verzameling, die de Thomaskring wist bijeen te brengen. En dan te weten, dat zich onder de geëxposeerde werken nog een register bevond van de fratersbibliotheek van het Thomascollege met een index van op zijn minst nog een duizend delen!

Met trots kon de voorzitter van de Thomaskring, de heer Armand de Rooy gistermorgen om 11 uur dan ook een selecte groep genodigden in de club welkom heten, en daaronder speciaal de voorzitter van de Staten, de heer Ch. Voges en de wnd. Procureur Generaal, de heer mr. P.A.C. Bondam. De heer de Rooy zeide, dat deze tentoonstelling moet gezien worden als een poging om de datum van 26 Juli, de dag dat voor 455 jaar Curaçao werd ontdekt, door de overheid als nationale feestdag te doen erkennen. Hoe had dat beter gekund dan door specifiek Curaçaose boekwerken in het centrum van de aandacht te plaatsen. De bezoekers konden nu zelf oordelen of het de moeite loont de ontdekking van hun eiland jaarlijks door een feestdag te gedenken.

Natuurlijk ontbrak op de expositie het typisch Curaçaose product, de Curaçao-likeur niet. Daar had Senior en Cy. voor gezorgd. En ook de Curaçaose Aardewerkfabriek zou aanwezig zijn geweest wanneer dit om technische redenen niet onmogelijk was geweest.

Spreker stelde vast dat de specifiek Curaçaose producten zich in een stijgende poulariteit mogen verheugen en sprak de hoop uit, dat het nog eens zou mogen komen tot de stichting van een Curaçaose Jaarbeurs. Want het kon wel niet anders, dat een tentoonstelling als deze (die gedurende deze hele week nog dagelijks van 5 tot 9 uur des avonds geopend zal zijn, en voor iedereen toegankelijk is) ook anderen tot zelfwerkzaamheid op cultureel gebied zou aanzetten. De heer de Rooy wees in het bijzonder op het prijzenswaardig streven van de overheid om het papiaments zuiver te houden.

De voorzitter van de Staten, de heer Ch. Voges trad hierna naar voren om met de schaar, hem door mej. Olga Reina op een versierd kussen aangeboden, het lint door te knippen, dat de talrijke aanwezigen nog van de expositie scheidde.

En dan begon de pelgrimage langs de schat van boeken en geschriften, die in lange rijen op de rekken lagen uitgestald. Een openbaring voor eenieder zoals wij al zeiden. Dit was toch weer eens een les voor hen, die zich wel eens denigrerend over Curaçao uitlaten, alsof ons eiland niet over een noemenswaardige litteratuur zou beschikken. De prachtige expositie van de Thomaskring toont het tegendeel. Wanneer men die gezien heeft, gaat men anders denken.

Wij zijn bezig geweest een kort overzicht van het geëxposeerde op te stellen. Maar wij komen er eerlijk voor uit, dat wij daarin niet geslaagd zijn om de doodeenvoudige reden, dat de verscheidenheid te groot is. Men moet het zelf gaan zien.

De feestelijke opening van deze feestelijke tentoonstelling werd opgeluisterd met een klein-maar-fijn vocaal concert door een gedeelte van het dameskoor van de kerk van Alta Gracia onder leiding van de heer Frank Davelaar. Het programma bestond uit de liederen: „Wildzang", „De macht van 't kleine", „Jacobs ladder" (Negro Spiritual), „De nacht" en „Ave Maria" van Clemens. Het applaus van de aanwezigen en de woorden van voorzitter de Rooy vertolkten op een ondubbelzinnige wijze de dank voor dit aangenaam muzikaal intermezzo.

Het bestuur van de Thomaskring met moderator Brada kunnen trots zijn op hun initiatief. Zij hebben met het inrichten van deze expositie een daad van hoge culturele waarde voor de Curacaose gemeenschap gesteld. Mogen zeer velen dezer dagen in de avonduren eens een kijkje bij de Thomaskring gaan nemen. Zen zullen er hun geest verrijken en zij zullen er een hogere dunk krijgen van wat hun eigen land op cultureel gebied presteert.

De voorzitter van de Staten, de heer Ch. Voges, verricht de symbolische opening van de tentoonstelling van de Curaçaose boekwerken in de club van de St Thomaskring.

Hoe staat het met de Tour?

ETAPPE-WINNAAR	GELE TRUI
1e etappe: Wagtmans (Ned.)	Wagtmans (Ned).
2e etappe: Bobet (Frankrijk)	Wagtmans (Ned).
3e etappe: Dussault (Frankrijk)	Wagtmans (Ned).
4e etappe: Wim van Est (Ned.)	Bobet (Frankrijk)
5e etappe: Kubler (Zwitserl.)	Bobet (Frankrijk)
6e etappe: Forlini (Fr. Regionaal)	Bobet (Frankrijk)
7e etappe: Vivier (Fr. ZW.)	Bobet (Frankrijk)
8e etappe: Debruyne (B)	Wagtmans (Ned.)
9e etappe: Henk Faanhof (Ned.)	Wagtmans (Ned.)
10e etappe: Bauvin (Fr. N.O.C.)	Wagtmans (Ned.)
11e etappe: Ockers (België)	Wagtmans (Ned.)
12e etappe: Bauvin (Fr. N.O.C.)	Bauvin (Fr. N.O.C.)
13e etappe: De Bruyne (B)	Bauvin (Fr. N.O.C.)
14e etappe: Kubler (Zwits.)	Bobet (Fr.)
15e etappe: Forlini (Fr. Reg.)	Bobet (Fr.)
16e etappe: Forestier (Fr.)	Bobet (Fr.)

Van Breenen tweede in 16e Tour-etappe

Lyon. — De zestiende etappe van de Tour de France van Lepuy naar Lyon over 194 km is gewonnen door Forestier; 2e werd Van Breenen; 8e Kubler, 12e Bobet, 19e Van Est, 35e Nolten, 36e Voorting, 47e Faanhof, 53e Wagtmans, 61e Suykerbuyck.

Het algemeen klassement luidt: 1. Bobet; 2. Schaer, . Kubler; 4. Malejac; 5. Bauvin; 12. Nolten; 13. Wagtmans.

Het algemeen ploegklassement luidt: 1. Zwitserland; 2. Frankrijk; . België; 4. Nederland.

Leerzame show

Gymnastiekdemonstratie spel van gratie en charme

De „papas" waren de baas

Emmastad. — Voor de gymnastiekuitvoering van de H. J. A. Schroederscholen welke het Asiento-sportveld als open-lucht-toneel had gekozen, bestond een grote belangstelling. Het was een waar festijn van rhythme, leven en charme van gratie en behendigheid, het betekende tevens een ware propaganda voor de lichamelijke ontwikkeling, zoals die op school wordt onderwezen en waarbij de heer Van Wormgoor terecht een open doekje in ontvangst kon nemen na elk nummer van een rijk gevarieerd programma, dat vlot werd afgewerkt. De apotheose van deze middag was wel de voebtalwedstrijd tussen de Papa's en de spruiten, waarbij het prestige van het vaderschap ten opzichte van de spruiten in slechts één doelpunt verschil — twee tegen één — werd uitgedrukt.

Begonnen werd met een massale vrije oefening van jongens en meisjes van de 4e, 5e en 6e klasse. Keurig op de maat gingen handen en benen al wiegelend op en neer, geen wonder, dat dit nummer een warm applaus van het publiek uitlokte. Hierna werd de middag officieel geopend met een korte toespraak van de heer J. R. Noorman, Hoofd van de Schroederscholen, die de aanwezigen, in het bijzonder de Adj.-Dir. van de CPIM, de heer W. van Wordragen, welkom heette.

Spr. dankte de directie van de Maatschappij, die enkele prijzen beschikbaar had gesteld. Na de aanwezigen, waaronder ook de spelers van het Nederlandse elftal, die een gedeelte van de middag hebben bijgewoond, een prettige middag te hebben toegewenst, was de verdere regie in handen van de heer Wormgoor, gymnastiekleraar M.O. aan de Schroederschool. Klassikaal brug (meisjes) en hetzelfde nummer de door jongens. lokten een daverend applaus uit. De gecombineerde hoepel- en knotsoefeningen vormden een der vele hoogtepunten. De meisjes excelleerden hier in een nummer, dat specifiek vrouwelijk is. Onder vrolijk handgeklap verlieten de meisjs het veld.

Vervolgens was het de beurt van de jongens van de 4e klas, de zg. kleine acrobaatjes, die hun best deden om het publiek van bijna heuse acrobatische toeren te laten genieten.

In paardspringen waren het vooral de stoere knapen uit de hoogste klassen, die de boventoon voerden, ook al hield menig vader of moeder de adem in, wanneer de sprong soms met te veel fantasie over het paard genomen werd.

De rhythmische gymnastiek vond een aantrekkelijk en gedurfde interpretatie in een boeiende Spaanse dans, waarin de dames en haar partners in Spaanse dracht gekleed, in open wagens het veld kwamen oprijden om een vurige Spaanse dans ten beste te geven.

Voetbal

Als waardig slot van deze demonstratie-middag volgde een voetbalwedstrijd tussen een elftal, samengesteld uit vaders en het andere uit jongens. Het werd niet, zoals velen hadden verwacht, een lach-wedstrijd, maar een heuse ontmoeting. De jongetjes speelden met alle energie, de vaders wilden de jongetjes tonen, dat zij niet alleen thuis de baas kunnen zijn. Het vaderschap zegevierde tenslotte met een magere 2—1 overwinning op de jongeren, die teleurgesteld het veld verlieten, want zij hadden toch graag hun papa's de baas willen zijn.

En zo kwam er een einde aan deze grootse middag, waarop de sportorganisatoren van Asiento tevreden kunnen terugblikken. In het bijzonder verdient de heer Wormgoor een pluimpje. En een woord van hulde aan de jeugdige deelnemers, die werkelijk hebbij getoond, dat zij een prima gymnastiekleraar hebben.

Sportuitslagen

Reeds eerder in de week zijn op het Asiento-terrein de leerlingen der Schroederscholen onder leiding van de gehele staf en met als opperste leider, de heer Wormgoor, in sportieve kamp gewikkeld. Behoudens een enkele verstuikte voet verliep alles in de beste orde, mede een gevolg van de perfecte organisatie.

De uitslagen

Vierkamp: hardlopen, hoogspringen, verspringen en balwerpen. Hoogste aantal punten van de meisjes: **Cobi Boonstoppel** 19 pt. Hoogste aantal punten van de jongens: **Mark Wijngaarde** 18 pt.

Meisjes 15 jr en ouder: 1) **Cobi Boonstoppel** 19 pt; 2) **Greet Andringa** 15 pt

Jongens 15 jr en ouder: 1) **Hans de**
en 3) **Lies Semeyn** 12 pt.
Blieck 16 pt; 2) **Carel Winkel** 14 pt en 3) **Wim de Vos** 13 pt.

Meisjes 14 jr: 1) **Wouda Smit** 15 1 2 pt; 2) **Leida Waque** 11 pt en 3) **Willy Baars** 8 pt.

Jongens 14 jr: 1) **Hans Verschoor** 15 pt; 2) **Herbert Pietersz** 11 pt.

Meisjes 13 jr: 1) **Cathrien Bollen** 16 pt en 2) **Erna van Heeswijk** 9 pt.

Jongens 13 jr: 1) **Mark Wijngaarde** 19 pt; 2) **Bart Visser** 15 pt en 3) **Miquel Mau Asam** 15 pt.

Meisjes 12 jr: 1) **Els van Wordragen** 11 pt en 2) **Willy Meinster** 10 pt.

Jongens 12 jaar: 1) **Willem Jan de Troje** 16 1 2 pt en 2) **Jan Schipper** 12 pt.

Meisjes 11 jr: 1) **Ineke Rosenthal** 11 1 2 pt en 2) **Phietje Stomp** 7 pt.

Jongens 11 jr: 1) **Krik Parrel** 11 pt en 2) **Pol van Geenhuizen** 9 1 2 pt.

Meisjes 10 jr: 1) **Karin Kuiper** 15 1 2 pt en 2) **Corry v.d. Kooy** 10 pt.

Jongens 10 jr: **Freddie Soesman** 14 pt en 2) **Dick Bunte** 13 pt.

Meisjes 9 jr: 1) **Ria v.d. Sluis** 15 pt en 2) **Auja Erhart** 10 pt.

Jongens 9 jr: 1) **Errol Ottens** 17 pt en 2) **Hans Parrel** 13 1 2 pt.

Barge Bad Sport Club in de bloemen

Willemstad. — Zaterdagavond werd het 5-jarige bestaan van de „Barge's Bad Sport Club" gevierd, voorafgegaan door een feesttournooi van in en outdoor games.

Het hoogtepunt van de feestviering in de club op het Rif bestand uit een knal-fuif op de tonen van Lluvia Musical. De heer F. Cenario, Voorzitter van de Sport Club, vertelde het een en ander over de activiteiten van de club in de vijf voorbij gegane jaren, en dankte de Directeur van de C.P.I.M. voor zijn medeleven met de vereniging. Hij besloot zijn toespraak met de hoop uit te spreken, dat de club nog vele bloeiende jaren mag beleven. Later op de avond de prijs-uitreiking plaats van het feesttournooi. Prijswinnars waren; Lawn tennis, de heren D. Haseth en O. D. Hinds, Basketball heren, Groep Blauw en bijde dames was het de ploeg van de C.B.C., die een prijs in de wacht sleepte. Onder enkele toepasselijke woorden van de heer Dr. R. Flachs Adj. Dir. van de C.P.I.M. reikte Mevr. Poldervaart de prijzen uit. De hierop volgende floor show werd bijzonder op prijs gesteld. Mej. Carmilita Martiz en de hr. Carlos Sillé gaven de Avro-dans ten beste, terwijl Mej. Helena en de hr. Rubbens een rumba-nummer weggaven.

Er was daarna nog ruim gelegenheid genoeg om zich te vermaken op de dansvloer. Onder de aanwezigen bevond zich o.a. de heren Dr. R. Flachs, S. Reitsma, L. Poldervaart en C. Mason en echtgenoten.

Spreekuren-bord heeft aantrekkingskracht

Willemstad. — De „Captain Cook" is weer binnen geweest. Deze keer liep het nogal los met de buitensporigheden van de opvarenden. Een van hen oordeel het wel nodig om het spreekuren bord van Dr. De Windt van de muur te nemen. De bewaker Z. nam het echter van de man af en gaf het bord over aan een hoofdagent, die het op de wacht Brionplein deponeerde.

Jandoret viert zilveren jubilé van zijn Pastoor

Jandoret — Gisteren werd door de parochie van Jandoret het zilveren Priesterfeest van zijn Herder op grootse wijze gevierd.

In de feestelijk versierde kerk werd de Pastoor de Zeer Eerw. Pater A. v. Weerelt door een stoet van bruidjes binnen geleid, waar onder de velen gelovigen die het Godshuis vulden mede aanwezig waren Zijne Hoogw. Exc. Mgr. A. v.d. Veen Zeppenfeldt met zijn Secretaris de Zeer Eerw. Pater Drs. W. Maasen. Tevens Gedeputeerde van Financien, de heer E. Rozendaal als vertegenwoordiger van de Gezaghebber de heer J.M.P. Kroon vertegenwoordiger van de K.J.C. en vertegenwoordigers van ettelijke andere verenigingen waar de jubilaris bestuurslid van is.

Bij het Heilig Dankoffer werd Zijne Eerwaarde geassisteerd door de Hoog Eerw. Pater Vicaris L. van Rooy, welke ook de feestpredicanten hield. De Zeer Eerw. Paters A. Frunk en L. v. Dijk assisteerden als resp. Diaken en Subdiaken.

Het dames-koor met de heer Ch. A. Hulsebosch aan het orgel zong op voortreffelijke wijze de gewijde gezangen.

Na de H. Mis vond een schitterend geslaagde receptie plaats, waarbij ook Monseigneur tegenwoordig was en waarvan door allen, klein en groot, jong en oud, Curaçaoenaar en Hollander, met geestdrift werd deelgenomen.

De jubilaris werd toegesproken door de Heer Martinus Zimmerman President der Feestcommissie die hem namens de Parochianen 6 kandelaars en een cadeau en couvert aanbood. De zus van de feesteling Mej. Paula v. Weerelt, sprak namens de familie in het verre Nederland en bood een beeld aan van O.L. Vrouw van de Allerheligste Rozenkrans. Verder spraken Ds. Vermeulen namens de Filmkeuringscommissie de heer J.M.P. Kroon namens de K.J.C.; de heer H. Vos namens de parochianen van Julianadorp, die allen hun woorden met een stoffelijk blijk van waardering begeleiden.

Tijdens deze receptie voerde het Hollands mannenkoor van Groot Kwartier onder leiding van de heer Kees Sengers een aantal geestige gezangen uit, die niet nalieten de feestelijke stemming te verhogen.

Nadat de Jubilaris allen bedankt had, die aan dit schone feest op een of andere wijze hadden meegewerkt werd door de dames van het koor de erewijn geserveerd die door alle aanwezigen op de gezondheid van de Jubilaris werd gedronken.

Een woord van bijzondere waardering voor het harde en gezien de mooie resultaten, succesrijke werk van Pastoor Julio Henriquez de Zusters van Jandoret en de gehele Feestcommissie is hier zeker op zijn plaats.

Journaal van de Mobiele Brigade

Willemstad. — Een druk weekend heeft de M.B. achter de rug. Maar liefst 16 verbalen werden uitgedeeld, 26 maal is assistentie verleend, 3 lichte aanrijdingen zijn behandeld en een brandje is geblust.

Moeder in de badkamer

„Van je kinderen moet je het maar hebben", zal de moeder in de P.L. Jansenstraat gedacht hebben, toen zij door haar 13-jarige zoontje in de badkamer werd opgesloten. Zoonlief gooide vervolgens al het eten, bestemd voor zijn zusjes en broertjes, totaal zeven porties, weg en nam de benen De M.B. gaf de zaak over aan de Kinder en Zedenpolitie.

Ongewenste belangstelling

Op de Fokkerweg genoten bewoners ongewenste belangstelling. Een man gluurde door de shutters naar binnen. Toen de gealarmeerde politie (M.B.) ter plaatse arriveerde konden de bewoners een vaag signalement opgeven. De man is niet gevonden.

Moeder naar het hospitaal, zoon ingesloten

Willemstad. — De jongeman Ch. E. M. heeft gisteren zijn moeder zó mishandeld, dat deze in het hospitaal moest worden opgenomen. De zoon is is op het hoofdbureau ingesloten.

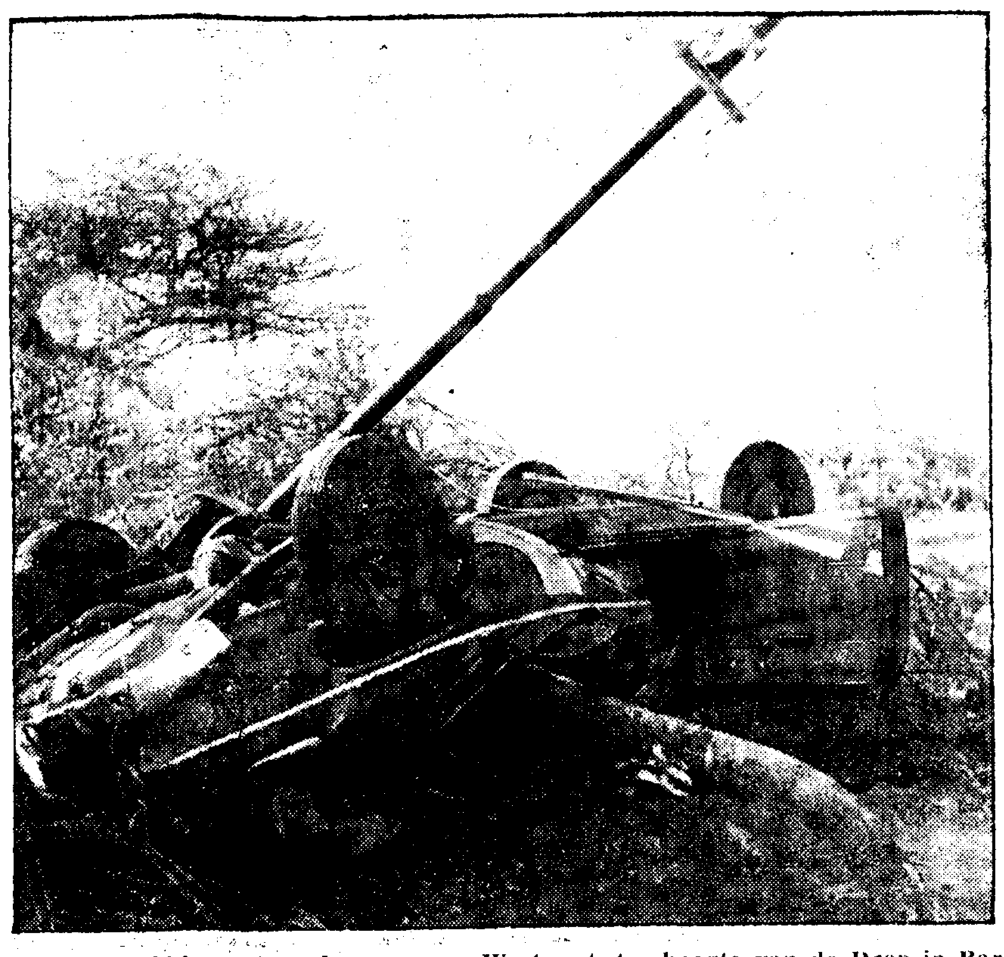
Het weer

Max temp. 31.4 C. (88.5 F) Min. temp. 26.6 C (79.6 F) Gem. 28.7 C (83.7 F). Max wind 19. Min. wind 10. Gem. 15 knopen Vochtigheid 71% Neerslag geen. Helder 7, Licht bew. 17 uren.

VAART EN VLUCHT

Haven: Vrachtschepen 6 in, 7 uit. Tankschepen 13 in, 14 uit. Passagiers landend 71, vertrokken 2 doorgaand 1109.

Hato: Vliegtuigen 13 in, 11 uit, Passagiers landend 112, vertrokken 124 doorgaand 62.

De Zondagmiddagrust op de weg naar Westpunt, ter hoogte van de Drop-in Bar is rúw verstoord toen een Pontiac, waarin alleen de bestuurder gezeten was, met enorme snelheid de weg afreed, een lichtmast ramde en een kwart slag keerde. Vervolgens schoof de wagen met de linkerzijde tegen een volgende lichtmast en loeg om, waarbij het dak van de wagen ingedrukt en de mast vernield werd. En het wonderlijke van deze aanrijding is wel, dat de bestuurder er nog levend afkwam. De ravage aan wagen, lichtpalen en struikgewas is verschrikkelijk. De auto zelf, die de bestuurder even „geleend" had, is alleen tegen derden verzekerd en moet als een „total loss" worden opggeven. De bestuurder is naar het hospitaal overgebracht met een snijwond aan het gelaat.

C.C.C. op de goede weg

Foto expositie van grote instructieve waarde

Emmastad. — De Curaçaose Camera Club heeft waarlijk over gebrek aan belangstelling ter gelegenheid van haar eerste foto-expositie in de Club Asiento niet te klagen gehad. Nu is het zo, dat deze expositie van werken van Antilliaanse bodem — er waren inzendingen van Fred. Fischer en Lago-fotografen te wonderen — gecomplementeerd werd door een groot aantal door het Amerikaanse fototijdschrift „Photography" bekroonde foto's, waardoor de expositie boven het locale niveau uitrees en een internationaal tintje kreeg.

Het werk van die Amerikanen staat op hoog peil, men ziet als het ware de vernieuwing van de fotografie, soms in de goede zin, soms in de meer commerciële zin van het woord, doch het werk van onze eigen mensen — in het bijzonder de fraaie en fijne inzendingen van C Delvalle — alle opnamen met de 6 x 6 Hasselblad (Zeis Tessar f/2.2 — 80 mm.) — zijn van zo'n fraai gehalt, zo fijn van waarden en compositie, dat hier kwaliteit spreekt. Ook Fischer kwam met inzendingen uit de bus, die ons òf stimuleren het ook zo ver te brengen, òf ons moedeloos maken en de neiging oproepen om het fotograferen maar vaarwel te zeggen, tenzij men tenminste niet gewoon de kiekjes-nemen-techniek wil beoefenen. Wat waren er geen fraaie inzendingen te bezien in de Fischer-collectie, waarbij het fijn genuanceerde in een omkeerfoto — weerspiegeling van een huis in het water — de indruk suggereert hier met een orkaan-foto te maken te hebben, vooral waar die foto listiglijk in een Bovenwindenhoekje was opgenomen. Dat was fraai werk.

En dit is een bewijs, dat de fotografie geen dood mechanisch proces is, dat het niet louter alleen het drukken op de knop is ,terwijl de fotograaf de rest in de donkere kamer maar zal verbeteren, wat de fotograaf in zijn onbedachte speelsheid over het hoofd heeft gezien. En dit brengt ons onmiddellijk op het feit, dat hoe ook de fotografie andere aspecten heeft gekregen, hoe ook de techniek der fotografie verandert en nieuwe vindingen lanceert, het toestel niet het primaire is. Tenslotte is het nog steeds zo, dat de man achter het toestel de foto maakt en de kwaliteit van de foto bepaalt. De man achter het toestel drukt er zijn persoonlijk stempel die de waarde van de foto uiteindelijk bepaald en die de toeschouwer verbaasd doet uitroepen: „Wat fijn gezien!"

Tenslotte zij ons tot troost wat de grote Shaw eens zeide, nl. dat de fotografie een kabeljauw is, die honderdduizend eieren legt in de hoop, dat er één rijp wordt. Er worden weliswaar gewone kiekjes gemaakt, den tenstelling van de Curaçaose Camera Club heeft ons leren zien, dat het gelukkig ook anders kan. En als zodanig heeft de expositie van de CCC ons veel geleerd en doen bezinnen op de grote waarde van de fotografie.

De Amerikaanse inzendingen stonden op een hoog peil, forse vergrotingen „candid photographyêê en fijne stukjes van licht en schaduw zo uit het volle leven gegrepen. Dat doen de Amerikanen graag, zij fotograferen veel uit het dagelijkse leven, waarbij — zo ge wilt — de ongewone visie op het gebeuren de toeschouwer verrast. De Lago-mensen verrasten ons met enkele doordachte portret-studies, in mooie koppen afgedrukt met gebruik maken van een rasterfilter, een een procedé die met succes beoogst het artistieke effect te verhogen.

De foto's van de leden van de CCC hebben wij reeds bij de prijs-beoordeling de revue laten passeren, zodat wij ons ontslagen kunnen achten van een verdere bespreking.

Projectie

Voor wat betreft de slides-projectie, deze is een enorm succes geworden. De zaal heeft genoten van de inzendingen, die over het algemeen op een zèèr hoog peil stonden. De fraaie kleurenwerking, die door de projectie toch al zo aan billiance wint, kwam uitstekend tot zijn recht en heeft menig amateur tot grotere activiteiten — en wellicht betere compositie-ge dachten — gebracht.

Verrassend waren de inzendingen van de heer Fr. Corver, de heer Pin muntte uit door enkele voortreffelijke stillevens en kinderkoppen, ook andere leden lieten van hun kunnen blijken, kortom, het was mooi werk. De passende muzikale begeleiding, die de show van slides begeleidde, trof ons aangenaam in het oor.

Een hartelijk applaus was de dankbare appreciatie voor het gebodene en tevens het bewijs, dat de Curaçaose Camera Club op de goede weg is. Dat ook „El Globo" in het succes van de avond deelde, was begrijpelijk, want dank zij de activiteiten van de heer Cecile Delvalle, die onder de aanwezigen vertoefde, hebben wij kennis kunnen maken met het werk van onze Amerikaanse vrienden.

De heer Fischer, voorzitter van de CCC, maakte van de gelegenheid gebruik om voor de slides-vertoning in een geestige verteltrant een ieder van harte dank te zeggen voor de ondervonden medewerking, dank noteerden wij aan het adres van het Clubbestuur van Asiento.

Onder de aanwezigen merkten wij ook op de consul-generaal van de USA.

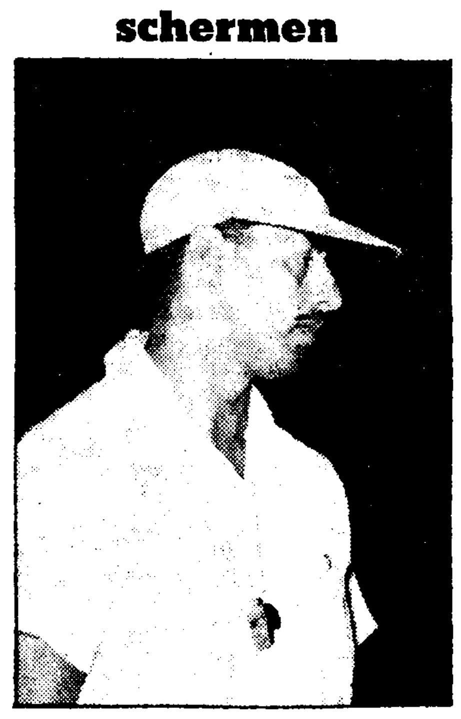
Meisje aangereden

Willemstad. — Op Habaai is gistermorgen een meisje aangereden. Zij stak onverwachts de rijweg over en werd door een auto gegrepen. Met een sleutelbeenfracteur en een verstuikte enkel is zij naar Dam Negropont overgebracht.

Te veel naar rechts

Willemstad. — Omstreeks een uur gistermiddag botste op het kruispunt Barahamaweg-Wecoeaweg een pick-up tegen een A.B.C. bus. De oorzaak hiervan was dat de pickup de voor hem naar rechts gaande bocht te groot nam. Flinke schade.

Man achter de schermen

Da Cunha, de trainer van de C.V.B., is de grote man achter de schermen, aan wie voor een groot deel het prachtige succes van onze Curaçaose jongens te danken is.

Wereldpijprokersrecord onofficieel gebroken

Den Haag. — De Haagse fotograaf R. Frederiks, lid van de pijprokersclub „Het Spinneweb" heeft het wereldrecord pijproken, dat met 112 minuten op naam van een Amerikaan staat, gebroken. De heer Frederiks slaagde er in, een pijp met drie gram Porto Rico-tabak 120 minuten brandende te houden. Een groot aantal leden van de club, die is aangesloten bij de internationale organisatie van pijprokers, was hiervan getuige. Daar de zaak niet officieel op touw was gezet, kan de Hagenaar zich echter nog niet wereldkampioen pijproken noemen. Ongetwijfeld zal hij evenwel binnenkort een officiële poging hiertoe wagen.

VRIJWILLIG OPENBARE VERKOPING

Op **Woensdag 4 Augustus 1954**, om 10 u. 30 v.m., zullen ten overstaan van nagenoemde Wnd.-Notaris, te zijnen kantore aan het **Hendrikplein No. 5** te Curaçao, in veiling worden gebracht:

de rechten op het stenenwoonhuis op **OOST JONGBLOED** No. 32 te Curaçao, gebouwd op Eilands-huurgrond — domeinkaart VIIIa kavel 50 — ter grootte van 8.000 m2, waarvan 1.000 m2 is omrasterd;

het huis bevat o.m. 2 slaapkamers met badkamer, grote salon, grote en kleine eetkamer, balkon om het gehele huis, waaronder regenbak van 100 ton. Grondhuur *f.* 6.— per jaar.

De veilingscondities liggen van de achtste dag vóór de veiling af voor een ieder ter inzage op gemeld kantoor.

J. BOESVELD.
Wnd.-Notaris.

De Gezaghebber van het eilandgebied Curaçao, Plaatselijk Hoofd van Politie;

MAAKT HIERBIJ BEKEND:

dat ingevolge de bepalingen van de Verordening van de 22ste Juni 1933, houdende bepalingen omtrent drukwerken (P.B. 1933 No. 56, laatstelijk gewijzigd bij P.B. 1952 No. 80), elk in Curaçao gedrukt of uitgegeven drukwerk, voorzien moet zijn van de naam en de woonplaats van de drukker en de uitgever.

Hieronder wordt mede verstaan, de door werktuigkundige of scheikundige middelen bewerkte veelvouden van geschriften, van voortbrengselen der beeldende kunsten of van met tekst voorziene muziekwerken.

Ten overvloede wordt nogmaals herinnering gebracht, dat van elk in Curaçao gedrukt drukwerk, alsmede van elk buiten Curaçao, gedrukt maar in Curaçao uitgegeven drukwera, de drukker of uitgever verplicht is om uiterlijk binnen 24 uren na de verschijning, Zon- en van Bestuurswege erkende feestdagen niet medegerekend, een door hem ondertekend exemplaar te zenden, aan het Plaatselijk Hoofd van Politie.

Tegen overtreding van deze bepalingen zal streng worden opgetreden.

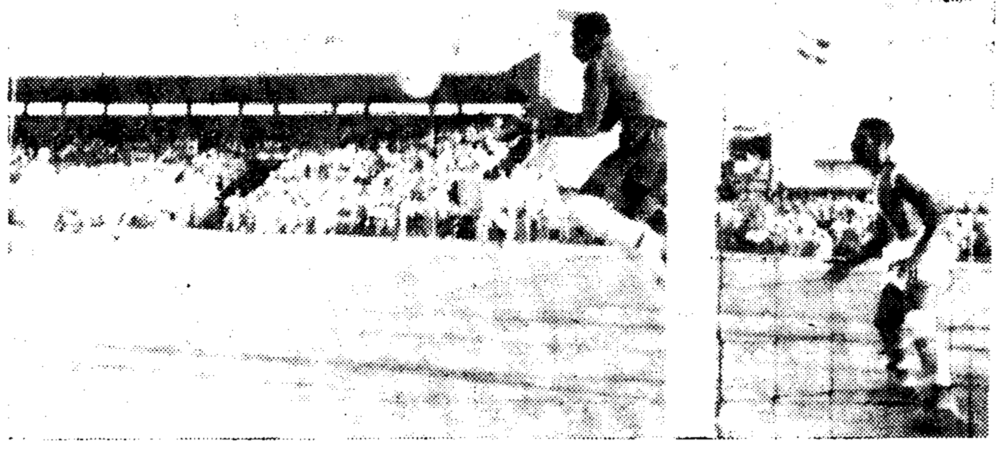
Willemstad, 26 Juli 954.
De Gezaghebber van het eilandgebied Curaçao,
Plaatselijk Hoofd van Politie,
M. P. GORSIRA.

CURACAO SLAAT ORANJE MET 2-0

Doelpunten van Gomez en Bernadina straffen Nederlandse loomheid af

(door AD JANSEN)

Willemstad. — Het belangrijkste van deze merkwaardige Curaçaos-Nederlandse krachtmeting gebeurde in de 29ste minuut. De kwieke Jansen had zich op de linkervleugel met een lenige zwaai van zijn lichaam vrijgemaakt, na Odenthal zonder veel moeite omspeeld te hebben. Hij stuurde het leder zonder dralen door naar Gomez, die zich ter hoogte van de strafschoppunt tussen een waakzaam gezelschap Oranjehemden bevond. Uit een wirwar van benen schoot dat van de Curaçaose rechtsbinnen als een vinnige pijl naar voren, de bal met een scherpe flits onder de handen van Steiger doorjagend. Het scorebord wees 1 - 0 voor de thuisclub en de tribunes dreunden. Doch meer nog dan een simpel doelpunt betekende dit succes een ommekeer in de wedstrijd. Misschien was dat op dit ogenblik nog niet zo duidelijk, omdat tenslotte pas een derde van de speeltijd verstreken was, en er dus in theorie nog van alles kon gebeuren. Maar achteraf bekeken bleek vanaf dat moment de aftakeling van het Nederlands elftal begonnen te zijn. Een aftakeling, die haar weerslag vond in nog een doelpunt der Curaçaoenaars, doch die zich veel tastbaarder weerspiegelde in een algemeen matheid, die daarna het team van Biesbrouck lam legde.

Hier verricht Hato een van zijn vele goede safe's.

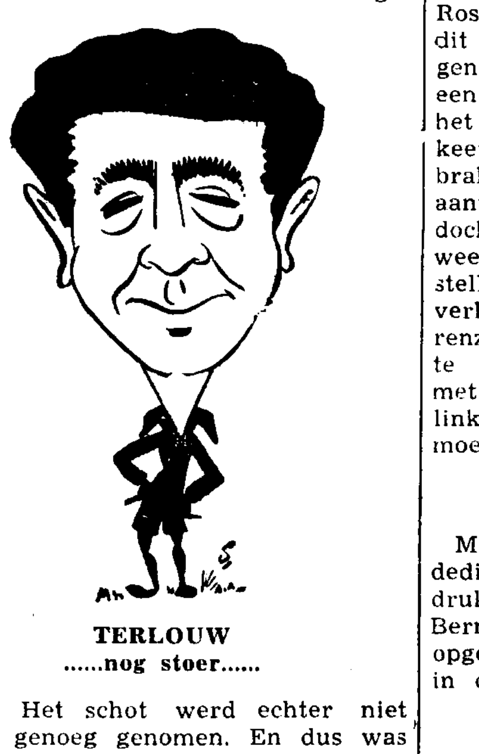
Historische wedstrijd met fraaie momenten

Overtuigend was het spel der Oranjehemden slechts gedurende het eerste kwartier en gedurende enkele minuten van een korte opleving in de tweede helft. Aanstonds na de symbolische aftrap door Gezaghebber Gorsira, gevolgd door de echte van v. Melis, bleek het spelletje der Nederlanders aantrekkelijke kansen in zich te bergen. Matrona had de toss gewonnen en gaf er de voorkeur aan tegen de wind in en met de zon in de rug te spelen. Het maakte weinig verschil voor Biesbrouck en zijn mannen. Zij voelden zich nog fit en tot grootse dingen in staat. In de tijdspanne van niet meer dan één minuut werd eerst Hato aan het werk gezet en kon Tebak daarna een ingewikkelde Curaçaose combine op de rechtervleugel onschadelijk maken. Een schot van Giribaldi ging naast. Niemand die er een hand of een been naar uitstak. Het was allemaal nog te tam.

Klaassens en Biesbrouck hardste zwoegers

Maar dan, in de derde minuut, na de eerste vluchtige verkenningen, werden de zwaardere stukken naar voren geschoven. Aan weerszijden deed men er een schepje bovenop. Dat was duidelijk van de lijn af te zien. Het ging vast en zeker geen spelletje van vriendelijkheden en neerbuigendheid over en weer worden. Er moesten tastbare resultaten komen. Dat wilde zeggen: doelpunten!

Eerst was er dan een corner voor de Curaçaoënaars, die zeer gevaarlijk had kunnen zijn, omdat de zon pal in het doel van Steiger

TERLOUW
......nog stoer......

stond. Het schot werd echter niet scherp genoeg genomen. En dus was er voor Terlouw en zijn schare geen vuiltje aan de lucht.

Anders ging het aan de overzijde waar Luiten een fel boogballetje voor het heiligdom van Hato toverde, dat deze serieus in actie bracht en opnieuw een hoekschop baarde. Ditmaal kon de veel te lage voorzet gemakkelijk door Fèffe onderschept worden.

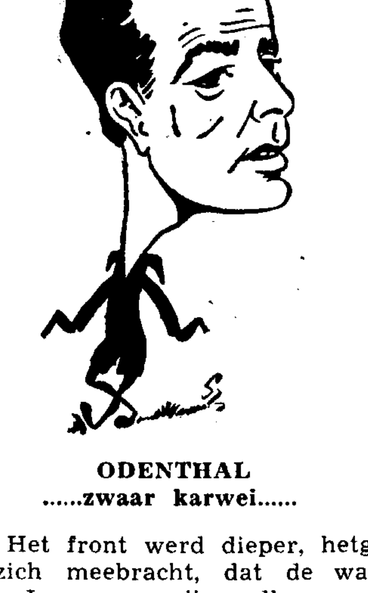
Van Melis en zijn vleugeladjudanten bleven echter beuken en kwamen terug met een nieuwe corner. De derde reeds in nauwelijks zeven minuten. Van de Kuil gaf een keurig gericht schot af, dat een zeer gevaarlijke situatie schiep voor het Curaçaose verdedigingsblok, en in laatste instantie voor Hato zelf. Maar de Jong Holland-crack liet zich niet verschalken en stopte het schot vallend.

Buitenspelval

Gedachtig het gezegde, dat de aanval de beste verdediging is, trok Bisentini aan het hoofd van zijn troepen de vijandelijke linies binnen om er verwarring te stichten en zodoende de eigen verdediging wat te ontlasten. Het was lang geen slechte tactiek, ook al moest de middenlinie, waar Adoptie zwaar zwoegde om heer en meester in zijn gebied te blijven, mee optrekken en de achterhoede dus enigszins zonder voldoende dekking laten. Eén ding was echter jammer. De aanvallen liepen keer op keer dood in de buitenspelval. Het was aardig om te zien, hoe stopperspil Terlouw met aan zijn zijde Odenthal en Tebak de oplettendheid van scheidsrechter Van Rosberg aftastten op het gebied van de toepassing van de offsideregel. Toen zij bemerkten, dat van Rosberg ogen in zijn hoofd had en op dit gebied niets liet passeren, drongen zij van lieverlede verder op, een doorbraak risquerend, en lieten het hele Curaçaose quintet keer op keer in de buitenspelval open. Dit brak niet alleen de vaart van de aanvallen, die eerder uitvallen waren, doch gaf de tegenpartij ook telkens weer gelegenheid zich opnieuw op te stellen, teneinde de uit een vrije trap verkregen bal in de Curaçaose gevarenzône een zo nuttig mogelijk effect te geven. Dit gebeurde bijvoorbeeld met een niet ongevaarlijk schot van linksbuiten Luiten, dat Hato vallend moest bemachtigen.

Meer bewegingsvrijheid

Maar dan werd het Nederlands verdedigingsblok gaandeweg onder de druk van het Curaçaose binnentrio Bernardina—Bisentini—Gomez verder opgeschoven, waardoor de kans om in de buitenspelval te lopen, kleiner

ODENTHAL
......zwaar karwei......

werd. Het front werd dieper, hetgeen met zich meebracht, dat de watervlugge Jansen en zijn collega op de rechtervleugel Heiligher meer bewegingsvrijheid kregen en de Oranjeverdediging naar zich toe konden lokken, teneinde de centrale verdediging te verzwakken. Deze opzet lukte zo goed, dat Heiligher op een gegeven moment in vrije positie vergat zijn wing te verlaten om met de bal aan zijn voet op zijn eentje een doelpunt te fabriceren. Het was een prachtkans, die de SUBT-man zich niet te snel genoeg realiseerde, doch die, indien tijdig aangegrepen, Steiger voor de grootste moeilijkheden geplaatst zou hebben.

Ook Jansen gaf even later blijk zich ong aan de nieuwe toestand te moeten aanpassen. Hij was naar de midvoorplaats geswitcht met de bal onder zijn bereik. Doch in plaats van een betere scoringspositie te kiezen, gaf hij een ver en kansloos schot in de richting van het Nederlandse doel, dat, zoals te verwachten was, ver naast ging.

Kinderziekten snel te boven

Desondanks kwam de Curaçaose aanval zijn kinderziekten snel te boven. Eén symptoom daarvan was, dat Tebak wel eens zijn toevlucht moest nemen tot uittrappen. Een niet erg fraaie manoeuvre, doch een maatregel, die in geval van nood, geoorloofd is.

Heiligher kwam aanstonds terug. Hij had zijn kruit nog lang niet verschoten. Dat bleek wel, toen hij een felle en goed gerichte kogel inzond, die Steiger, hevig gehinderd door de zon, in arren moede moest wegstompen.

Iets aan het groeien!

Het werd daarna een kort doch hevig spervuur op de vijandelijke veste. Eerst was het Bisentini, die met een flitsend diagonaal schot verwarring in de Oranje-verdediging stichtte. Nog had Terlouw zijn troepen niet gehergroepeerd, of Jansen maakte het de heren lastig. Zijn schot was zo onbarmhartig hard, dat Steiger het onmogelijk had kunnen keren, wanneer het op doel was geweest.

Dit staaltje van ondernemingslust was nauwelijks vertoond, of daar kwam Matrona op zijn eentje aanzetten, helemaal uit het Curaçaose achterland tot ver over de helft van het betwiste gebied, en minstens drie tot vier aanvallers van zich afschuddend. Het mocht dan geen direct resultaat opleveren, men kon er toch uit opmaken, dat er in de Curaçaose gelederen iets aan het groeien was.

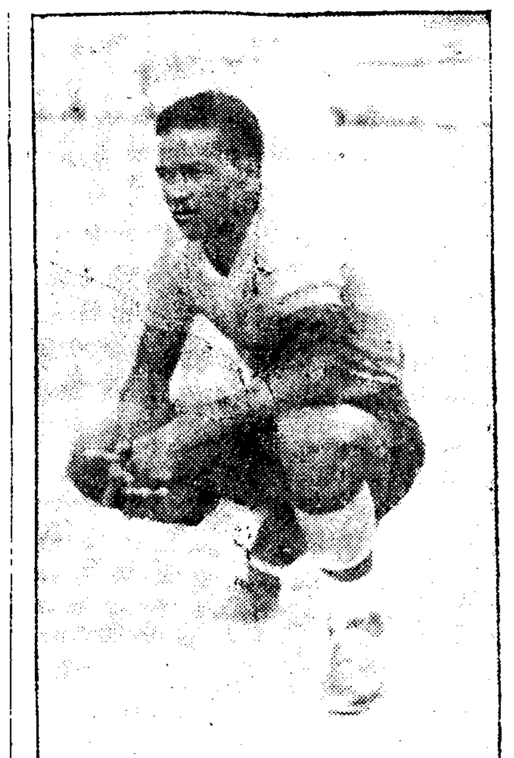
In een schermutseling voor zijn doel weet keeper Steiger met een formidabele sprong de bal klemvast in zijn bezit te krijgen en op die manier een doelpunt te voorkomen.

Gevaarlijke situaties

Natuurlijk wilde dit geenszins zeggen, dat Oranje in dit stadium van de strijd er het bijltje al bij neerlegde. Wel ontbrak door slecht plaatsen iedere stuwkracht aan de aanval. Maar dat nam toch niet weg, dat individeuele verrichtingen der Nederlandse voorhoedespelers verschillende malen gevaarlijke situaties schiepen voor Hato's doel. Zo belandde er een schot van v. Beurden in het zijnet en forceerde de bezoekers kort daarna hun vierde corner, die resulteerde in een goed schot van Klaassens van minstens dertig meter afstand, dat Hato echter onder contrôle wist te krijgen.

Een reprise van het lange afstandschot van de Venlonaar gaf Bernardina aan de overzijde, toen zijn schot (dat naast ging) Steiger tot een tijgersprong noopte.

De dupliek op deze repliek was er weer even spoedig, toen Van Melis en zijn meute het Canword en De Lannoy zo lastig maakten, dat zij kort achtereen twee corners moesten prijsgeven. Er was een gevaarlijke scrimmage op enkele meters afstand van Hato ontstaan, waarvan Luiten handig gebruik maakte om als een duivel uit een doosje naar voren te schieten en een venijnig schot in te zenden. Gelukkig voor de Jong Holland-keeper trof het geen doel.

HEILIGHER
......doorlopende dreiging......

Klapchi!

Eenieder, die aandachtig toekeek, ontging het niet, dat dit gevaarlijke met buskruit spelen op een gegeven moment een explosie moest veroorzaken. Reeds waren achter de staantribunes enkele klapchi afgegaan van ongeduldige toeschouwers, die naar de explosie van een Curaçaos doelpunt verlangden. Zij kregen hun zin op een moment, dat de wedstrijd op het punt stond een half uur oud te worden. Om precies te zijn in de 29e minuut begon Jansen de voorbereidingen te treffen, waarover wij in de aanvang reeds spraken en die uiteindelijk Gomez in staat stelden zijn team de leiding te geven: 1—0.

Niet het laatste woord

Het eerste woord was dus gesproken. Doch het zag er niet naar uit, dat het ook het laatste zou zijn. Zelfs nog niet voor het verstrijken van de eerste speelhelft. Want Gomez, door het succes van zijn doelpunt tot het uiterste geladen, was bij een nieuwe Curaçaose aanval naar rechts geswitcht om Steiger met een goedgericht hoog boogschot op zijn kunnen te beproeven. De P.S.V.-er liet zich echter niet verschalken. Maar nauwelijks een minuut later zag het er heel anders voor hem uit. Terlouw kon Bisentini niet bedwingen, die een lastige schuiver gaf, welke Steiger slechts met de grootste moeite onschadelijk wist te maken. Het hachelijke moment was nog niet achter de rug, of het Curaçaose quintet presenteerde zich al weer. En toen Steiger zich met mannenmoed in de menigte wierp, bevond hij zich plotseling niet achter, doch vóór de bal, en moest Odenthal het Nederlandse doel voor een nieuwe doorboring behoeden. Curaçao speelde een handig spelletje over rechts, waarop Tebak wel eens niet voldoende kijk had, alhoewel de Eindhovenaar overigens zijn mannetje wel stond. Het kwam door al dat gejongleer nog tot een corner, de tweede voor Curaçao, die Steiger uit het doel moest ranselen, omdat hij de bal niet klemvast in zijn handen kon krijgen. En daarmede waren de eerste vijf en veertig minuten om.

Mat en loom

Wie verwacht had, dat de matheid en loomheid, welke vooral in het laatste kwartier van de eerste helft over het Nederlandse spel lagen, na de rust plaats zouden maken voor wat meer fighting spirit, kwam bedrogen uit. Behoudens een korte opleving kenmerkte het spel der Nederlanders zich door een lauwe en bijna ongeïnteresseerde wijze van optreden tegen de snel opeenvolgende initiatieven der Curaçaoënaars. Het reactievermogen der bezoekers verminderde zienderogen, zij lieten de Curaçaose aanval meer vrij spel en zij wisten het verband in hun gelederen, dat ook in de eerste helft van de strijd reeds meerdere malen ernstig zoek was, niet te herstellen. Dit had tot direct gevolg, dat Steiger al aanstonds tweemaal achtereen serieus moest ingrijpen, terwijl spoedig daarna een tweetal schoten rakelings langs zijn heiligdom suisde. Het hele Curaçao-heir bevond zich ongeveer op Nederlands gebied, waarbij het goed verdelende werk van Adoptie opviel. Het was onder deze omstandigheden niet zo verwonderlijk, dat Steiger op het punt stond geslagen te worden. Dit zou ook zeker zijn gebeurd wanneer niet een der Curaçao-spelers hands had gemaakt, hetgeen scheidsrechter v. Rosberg niet was ontgaan.

Voorsprong vergroot

In de 8e minuut werd het pleit desondanks beslecht. Curaçao verheugde zich in zijn derde corner, die door Heiligher niet onverdienstelijk werd genomen. Er ontstond een gevaarlijke scrimmage voor het Nederlandse doel, die door Bernardina benut werd om met een kort en droog schot het tweede Curaçaose doelpunt geboren te doen worden: 2—0. Steiger trof geen schuld, evenmin als bij het eerste doelpunt, want hij kon dit voorterrein door het plotselinge gedrang van een kluwen spelers nauwelijks enkele meters van hem af, onmogelijk overzien.

Over en weer

Dit doelpunt inspireerde niet alleen Matrona en zijn mannen tot grotere activiteit, doch ook de Nederlanders. Een vliegend schot van Heiligher, dat hoog boven de lat „ins Blaue hinein" verdween, werd prompt beantwoord door een als voorzet bedoeld schot van Dillen, dat fraai door Hato uit de lucht werd geplukt. Met het leder in zijn veilige handen viel hij ter aarde, daarvan opverend als een elastieken bal. Een pracht safe. Aan de overzijde zeeg Steiger op de knieën om een genaloos harde schuiver van Gomez met zijn lichaam te weren.

Zelfs nu nog niet waren Canword en Delannoy karig met het weggeven van doelschoppen. Zo kregen de bezoekers hun zevende en achtste corner. Maar resultaten leverden zij niet op.

Schoop verving Bisentini. En even later kwamen in de Nederlandse gelederen Bleijenberg en Brooijmans resp. Van Melis en v.d. Kuil vervangen. Het veranderde weinig aan het spelbeeld. Er waren momenten, dat in de Nederlandse voorhoede een of twee mensen het werk moesten doen, omdat de rest zich bij de verdediging had aangesloten. Onnodig te zeggen, dat het driemanschap Giribaldi-Adoptie-Matrona het dientengevolge op zijn sloffen af kon. Er zat totaal geen stootkracht meer in de Oranjevoorhoede. Curaçao maakte uit, waar de bal zich moest bevinden. Dat was gedurende het laatste kwartier merkwaardigerwijze: op het middenveld. Het had er alle schijn van, dat Matrona en zijn mannen de Nederlanders ieder initiatief wilden ontnemen, doch ook zelf geen belangrijke plannen meer hadden. Het laatste kwartier van de wedstrijd kenmerkte zich door een streven van de thuisploeg haar voorsprong te consolideren. Zo ontstond nu en dan een spel van kat en muis en maakte de bal soms een cirkelgang over het middenveld, een in zich doelloze manoeuvre, die echter in zover wel een doel had, dat zij de Nederlanders beletten hun achterstand te verkleinen.

Dit zou inmiddels toch gelukt zijn als Hato niet tot het einde toe waakzaam en actief zou zijn gebleven. Toen zich vijf minuten voor het einde een onoverzichtelijke kluwen van spelers voor zijn doel bevond, wierp hij zich daar met ware doodsverachting middenin en graaide de bal voor een regiment verwonderde gezichten weg. En daarmede was dan meteen het laatste wapenfeit in deze interland Curaçao — Nederland verricht.

Gomez maakt het eerste doelpunt, wat dan ook duidelijk aan de vreugdevolle houding van Bernardina te zien is. Steiger en Terlouw kijken verslagen toe.

Historische wedstrijd in korte close ups

(door GUSTAVE DE JONGH)

Willemstad. — Nadat de Nederlandse en Curaçaoce elftallen tegen twintig voor vijf voor de tribune waren opgesteld en de twee volksliederen waren gespeeld kregen wij een speech te horen van Mordy Maduro, voorzitter van C.V.B., waarvan de inhoud elders in dit blad is weergegeven.

De aftrap werd gedaan door Gezaghebber Gorsira, die samen met de heer Maduro het veld betrad.

Eerste aanval van Nederland. Daarna een aanval van Curaçao. Giribaldi neemt een ver hoog schot op doel, Steiger kon slechts wegwerken ten koste van een hoekschop. Luiten schiet hard op doel, doch Hato pakt springend.

Gevaarlijke aanval op het doel van Curaçao, ver schot, Hato vangt prachtig. Bisentini staat off-side, verliest de kans tot scoren. Weer een hard schot van Luiten. Hato keert vallend. Slecht schot van Heiliger gaat out. Bisentini in het strafschopgebied van de bal gestoten. Bisentini staat weer off-side. Bisentini verknoeit een mooie kans, als hij de bal links langs de paal schiet, Steiger buiten bereik van de bal. Er zijn reeds twintig minuten verlopen, de stand is nog steeds 0 — 0.

Dubieuze off-side veroorzaakt door Heiligher. Bisentini op links schiet ver over.

Curaçao begint een beetje te domineren, samenspel goed, switchen zeer goed. Giribaldi maakt een mooie slide en verovert de bal. Klaassens schiet hard op doel, doelman Hato pakt. Bernadina verliest een scorekans, bal gaat langs de paal, Steiger buiten controle van de bal. Luiten schiet rechts van de paal. Na veertig minuten gebeurde het.

Een goede voorzet van Enchi Jansen wordt door Gomez hard in het net gedeponeerd 1 — 0 voor Curaçao. Bisentini staat off-side. Hard schot Bernadina, Steiger vangt. Enchi Jansen bevindt zich alleen met keeper Steiger, deze redt vallend op het nippertje. Bisentini schiet ver over. Er zijn thans nog vijf minuten te spelen in de eerste helft. Giribaldi voorkomt een zeker schijnend doelpunt. Bernadina maakt hands, dicht bij het vijandelijk doel. Rosberg fluit. Bernadina staat off-side. Enchi neemt een hoekschop en de halftime is gekomen. De eerste helft is zeer sportief verlopen, vooral in het begin zijn de Oranjemannen een beetje meer in de aanval... doch na twintig minuten komt Curaçao er beter in.

In het Nederlandse alftal zijn vooral Terlouw en Klaassens zeer goed.

TWEEDE HELFT.

Aanval van Curaçao, Steiger pakt, Giribaldi schiet van ver op doel, Steiger grijpt in. Gomez schiet hard naast. Drie schoten van Curaçao volgen, Bernadina, Bisentini en Enchi Jansen die de bal naast het doel plaatst Dit betekent weer een goede kans verloren voor Curaçao.

Bisentini scoort het tweede doelpunt, doch het schijnt handsbal te zijn er wordt door van Rosberg gefloten.

Na acht minuten in de tweede helft scoort Bernadina na een mooie voorzet gekregen van Heiliger. De stand na acht minuten in de tweede helft is 2 — 0 voor Curaçao. Heiliger schiet rakelings over. Hato keert keurig een hard schot van rechts. Bisentini schiet rakelings langs doel, keeper Steiger ziet werkeloos toe, weer een scorekans verloren, Bisentini wordt in het strafschopgebeid van de bal gezet. Bisentini gaat eruit, Ibi Schoop neemt zijn plaats in.

Biesbrouck, (aanv.) heeft er iets op tegen, wordt echter geregeld. Verdediging van Curaçao zeer standvastig. Freekick wordt door Giribaldi over geschoten. Bleyenberg komt tussen de lijnen, van Miles eruit. Curacao domineert en begint met een kat en muis spel. Het publiek is echter tegen dit tijddodend spel en vraagt om meer doelpunten. Onze jongens echter nemen geen moeite nog aan te vallen, waarschijnijk hadden zij genoeg met een 2 — 0 stand. Scheidsrechter van Rosberg, die keurig heeft geleid, geassisteerd door Vos en van Heeswijk, fluit voor het einde. Het publiek bestormt het terrein zeer enthousiast en iedereen is tevreden over de *verdiende overwinning van de Rood-Wit-Blauwe ploeg.*

Nieuws en commentaar op: Curacao-Nederland

Hato keeper van zeer bijzondere allure

(door GUSTAVE DE JONGH)

Willemstad. — Eindelijk is dan de dag achter de rug dat wij getuige konden zijn van de wedstrijd Curaçao tegen Nederland. Gisteren was de heer Johnny Vrutaal de hele dag bezig de laatste hand te leggen aan de verschillende werkzaamheden en hem behoort zeker een pluim voor het vele werk dat hij tot diep in de nacht heeft gepresteerd om het stadion voor de historische ontmoeting in orde te brengen. Reeds tegen half drie hadden velen zich naar het Rifstadion begeven en tegen vier uur hadden de dienaren van de Heilige Hermandad de handen vol met het regelen van het drukke verkeer, want nooit hadden zich zoveel auto's verzameld om het Rifstadion. Er was nergens meer een plaatsje, doch de politie deed keurig haar werk en elke automobilist werd geholpen zo goed als het kon.

Aan de poort en binnen het stadion waren velen bezig met het invullen van de stand voor de prijsvraag van het Maria-Monument. De overdekte tribunes, zijtribunes, voortribunes en tribunes voor de vrijkaarthouders waren overbezet en aan de kant van de staanplaatsen en ook achter de doelpalen zag het zwart van mensen. Nog nooit had Curaçao zoiets meegemaakt.

De wedstrijd.

Vooral in het begin waren onze jongens niet goed op dreef en domineerden de Nederlanders. Na ongeveer twintig minuten echter kwamen we beter in het samenspel, het switchen ging naar behoren. Het spel van onze jongens was beter dan dat van Nederland. Na veertig minuten wordt het eerste doelpunt door Curaçao gescoord door Gomez. Na de pauze in de achtste minuut maakte Bernadina het tweede doelpunt en tot verder scoren kwamen de Rood-wit-Blauwen niet meer. In de laatste minuten van de wedstrijd domineerde Curaçao volkomen en men speelde een onproductief spelletje, niet meer belust op doelpunten. De Curaçaose spelers waren stuk voor stuk allen goed op dreef. Een woord van lof aan Hato, die weer eens heeft getoond een keeper van bijzonder kaliber te zijn. Bij de Nederlanders achten wij als uitblinkers Terlouw en Klaassens, die telkens weer onvermoeibaar de bal wist te keren. De Curaçaose voorhoede was niet slecht, doch had niet haar beste dag. Door slecht plaatsen en te lang wachten werden vele kansen onbenut gelaten. De Nederlandse voorhoede vertoonde een matig spel, ofschoon zij wel enige malen gevaarlijke aanvallen op touw wisten te zetten die vooral dank zij onze hechte verdediging en het optreden van Hato op niets uitliepen.

Wij moeten de Nederlanders echter niet onderschatten en waarschuwen eenieder die zou denken dat wij Don-

BIESBROUCK
......geen kinderwerk......

derdagavond zonder ons beste beentje voor te zetten ook zouden kunnen winnen. Het spel bij avond is heel anders dan bij dag en de spelers zullen nu wel een beetje gewend zijn aan de harde grond. Het aantal toeschouwers bedroeg gisteren een kleine zesduizend.

Nieuws en commentaar......

Om een idee te geven hoe deze verdeeld waren, geven wij hier een opsomming van de beschikbare plaatsen. Overdekte tribune: 1137, Zijtribune 366, Voortribune 448, Vrij-kaarten tribune 600. De rest van de toeschouwers, dus ongeveer 2500 namen plaats achter de doelen en op de staanplaatsen.

Een halve eeuw geleden stierf:

Oom Paul Kruger

In 1900, midden in de tweede Boerenoorlog, zond koningin Wilhelmina een Nederlands oorlogsschip om de president van Transvaal naar Europa te brengen

Het was deze maand vijftig jaar geleden, dat — op 14 Juli 1904 — in het Zwitserse plaatsje Clarens aan het Meer van Genève, een man overleed, die in het begin van deze eeuw in Nederland, en ook in tal van andere landen buiten Engeland en zijn dominions, een enorme populariteit genoot: Johannes Stephanus Paulus Kruger, oud-president van de Zuidafrikaanse republiek Transvaal. Naar Europa gekomen om daar steun te zoeken voor de Boerenrepublieken in hun strijd tegen Engeland kon hij — door de nederlaag van het Boerenleger tegen de overmachtige Britse troepen — niet meer naar zijn land terugkeren. Als banneling bracht hij zijn laatste jaren in Nederland, in Zuid-Frankrijk, en tenslotte in Zwitserland door. In Zuid-Afrika is men de sympathie, waarmee het Nederlandse volk — het Huis van Oranje vooraan — de hoogbejaarde Boerenpresident tegemoettrad echter nooit vergeten. Zonder twijfel zal dit opnieuw tot uiting komen, wanneer prins Bernhard over enige maanden zijn voorgenomen bezoek aan de Zuidafrikaanse Unie brengt.

Een lang en hard leven, dat eindigde in ballingschap

De geschiedenis van Transvaal in Zuid-Afrika en de levensloop van Paul Kruger zijn nauw verweven. Kruger werd op 10 October 1825 geboren als derde kind van Caspar Kruger en Eliza Steyn „op de plaas Vaalbank" in de huidige Kaapprovincie. Een bejaarde vrouw voorspelde zijn moeder, dat dit zoontje het nog eens ver zou brengen.

Paul was nog maar negen jaar oud toen, in 1834, de „Grote trek" begon, een ware volksverhuizing van meer dan 10.000 mannen, vrouwen en kinderen, mitsgaders hun vee, uit de Kaapprovincie naar het vrijwel onbekende binnenland van Zuid-Afrika. Hun vertrek was een vertwijfelde poging hun onafhankelijkheid te bewaren.

Tot 1796 was de Kaapprovincie een nederzetting van de Nederlandse Oost-Indische Compagnie geweest, waar de, grotendeels uit Nederland geëmigreerde, bewoners een vrij grote zelfstandigheid genoten. In de Napoleontische tijd kwam het gebied rond Kaap de Goede Hoop echter onder Engels gezag en al spoedig ontstonden er moeilijkheden tussen Boer en Brit, moeilijkheden, die tenslotte culmineerden in de „Grote trek" van 1834 en volgende jaren.

In het binnenland stichtten de Boeren nieuwe nederzettingen: Natal, de Oranje-Vrijstaat, Transvaal. Maar ook hier vonden zij geen rust. De Engelsen volgden hen. In 1842 bezetten zij Natal en in 1872 eisten zij ook Transvaal op, hetgeen felle weerstand bij de Boeren wekte en tenslotte de twee Boerenoorlogen tengevolge had. De eerste, van 1880 tot 1881, eindigde in een overwinning van de Boeren, maar in de tweede, van 1899 tot 1902, moesten zij de Engelsen definitief als hun meerderen erkennen.

De kleine Paul Kruger doorstond alle vermoeienissen en gevaren van de „Grote trek" en enkele jaren na het vertrek uit de Kaapprovincie vestigde de familie Kruger zich in het huidige Transvaal, dat méér dan zestig jaar zijn woonplaats zou blijven.

Jongens werden in die jaren spoedig man. In de eerste twintig jaar van zijn leven had Paul Kruger reeds meer meegemaakt dan menig volwassene.

Op „Waterkloof"

Toen hij twaalf jaar was, kon hij zich reeds met een geweer tegen leeuwen verdedigen. Op zestienjarige leeftijd werd hij krachtens zijn burgerschap grondeigenaar en bouwde de boerenplaats „Waterkloof", waar hij de meeste tijd heeft gewoond. Hij was zeventien jaar, toen hij trouwde en twintig, toen hij voor de eerste maal weduwnaar werd.

Hij had slechts kort tijd regelmatig onderwijs gehad, doch zijn vader had hem de Bijbel leren lezen. Zijn helder verstand en zijn ijzersterk geheugen maakten de afwezigheid van verdere opvoeding goed.

In 1847, nauwelijks tweeëntwintig jaar oud, trouwde Paul Kruger voor de tweede maal. Zijn vrouw, Gesine du Plessis, die in de geschiedenis van Zuid-Afrika bekend zou worden als „tante Sannie" schonk hem negen

Paul Kruger.

zoons en zeven dochters. Zij overleed in 1901, terwijl haar man zich in Europa bevond, om hulp te zoeken in de strijd van de Boeren tegen de Engelsen.

Talrijk zijn de tegenslagen geweest, die „Oom Paul" en „tante Sannie" in hun leven hebben moeten overwinnen en mensen, die minder taai, sterk of geduldig zouden zijn geweest, waren er zeker onder bezweken.

Nu eens leed dit, dan weer dat kind onder de hevige malariakoortsen, waartegen men nog geen middel kende. Nooit klopte iemand tevergeefs aan om hulp, met het gevolg, dat hij zelf soms niet wist hoe hij aan zijn verplichtingen moest voldoen. Roerend zijn zijn brieven, waarin hij zijn schuldeisers verzoekt nog een beetje geduld met hem te willen hebben.

Een tweede Job

Soms lijkt hij een tweede Job, als hij bijvoorbeeld schrijft niet naar een bepaalde vergadering te kunnen komen, omdat al zijn paarden dood zijn, de vruchten onder de bomen liggen te rotten, de longziekte onder zijn dieren is uitgebroken, hij door zijn schuldeisers wordt aangemaand en altijd „enkele lyers aan die koors in sy huis" zijn.

Ondanks deze tegenslagen bleef zijn kracht ongebroken en werd hij tenslotte de bezielende leider van een geheel volk, de man waar de gehele wereld het oog op heeft gericht.

Toen omstreeks 1885, twee jaar nadat Paul Kruger met overgrote meerderheid was gekozen tot president van Transvaal en vier jaar na het gelukkige einde van de eerste Boerenoorlog, in de gebieden waar de Boeren zich hadden gevestigd, rijke goudvelden werden ontdekt, dreigden de „uitlanders" — merendeels Engelsen — opnieuw het land te overvleugelen. **Moeilijkheden bleven niet uit. Engeland concentreerde aan de grens van** Transvaal troepen, doch Kruger eiste, dat deze zich zouden terugtrekken. Toen geen afdoende antwoord volgde, brak in 1899 de tweede Boerenoorlog uit.

De eerste maanden van de strijd stonden in het teken van onverwachte successen van de Boerenlegers. Haast zonder artillerie, wisten zij wonderen te verrichten tegen de in alle koloniën geharde en geoefende Engelse beroepssoldaten. Geleidelijk aan echter raakte de Engelse oorlogsmachine op gang. Duizenden Canadese, Indische, Australische en Nieuwzeelandse soldaten werden wekelijks ontscheept in de havens van Natal en de Kaapkolonie.

Uit Londen kwam de beproefde Britse veldheer Lord F. S. Roberts, die als stafchef niemand minder meebracht dan de held van de Soedanese oorlog, Lord Kitchener. Deze bekwame strategen wisten de krijgskansen van de Engelse legers spoedig te keren. De Boeren moesten Ladysmith, dat ze maandenlang hadden verdedigd, ontruimen. Zij werden uit de ene stelling na de andere verdreven, en begin September 1900 annexeerden de Britten Transvaal.

Hiermee was de eigenlijke oorlog in Zuid-Afrika geëindigd, maar het „afwerken", welke taak aan Lord Kitchener werd toevertrouwd, zou nog jaren duren.

Met de „Gelderland" naar Europa

Intussen hadden president Kruger en zijn regering zich steeds verder naar het oosten moeten terugtrekken. De gehele niet-Engelse wereld leefde mee met de verbeten strijd van de Boeren en in Nederland steeg de geestdrift ten top, toen bekend werd, dat de hoogbejaarde president naar Europa zou reizen om hulp te verkrijgen voor de onafhankelijkheidsstrijd van zijn volk.

Koningin Wilhelmina zond — ondanks het duidelijke wenkbrauw fronsen van Engeland — de kruiser „Gelderland" naar Lorenzo-Marquez (Portugees Oost-Afrika) om Paul Kruger af te halen. Vooral in Frankrijk prees men koningin Wilhelmina om deze moedige daad en het blad „Le Matin" noemde haar „de blonde Majesteit, Vorstin van duizend weken, Gij fiere Koningin van het Kleine Nederland."

Op 22 November 1900 kwam de „Gelderland" te Marseille aan. Bij zijn aankomst in Parijs werd Kruger door de Franse president begroet als een vorst en toen hij op de Nederlandse ambassade in de Franse hoofdstad arriveerde, wachtte hem een telegram van Koningin Wilhelmina: „Het is mij aangenaam geweest U Hoogedele mijn kruiser Gelderland aan te bieden en te vernemen, dat de reis door U in goeden welstand is volbracht."

Toen hij bij Zevenaar de Nederlandse grens overschreed, werd de grijze president begroet als in een tweede vaderland. Huis aan huis wapperde de Nederlandse vlag.

De wereld was echter niet meer bij machte „The Grand Old Man" hulp te bieden. In April 1902 moesten de Boeren definitief de wapens neerleggen.

In ballingschap

Drie jaar lang woonde Kruger in Nederland, waarvan de langste tijd te Utrecht aan de Maliebaan 89. In de zomermaanden vertoefde hij graag in huize „Djemman" te Hilversum. Daarna verhuisde hij naar het zuiden van Frankrijk, waar het klimaat milder was en in de zomer van 1904 vestigde hij zich te Clarens, Zwitserland. Na een kort ziekbed overleed hij aldaar op 14 Juli.

„Ik heb geleerd te berusten bij de bittere gedachten de ogen te zullen sluiten in den vreemde, als een balling bijna geheel alleen, ver van bloedverwanten en vrienden, die ik waarschijnlijk nooit zal weerzien, ver van dien Afrikaansen grond, die ik wellicht nooit weer betreden zal, ver van het land, waaraan ik mijn leven heb gewijd, om het te openen voor de beschaving en waar ik een eigen natie zal ontwikkelen," schreef hij zestien dagen voor zijn dood. Het gebalsemde lichaam werd naar Den Haag vervoerd en later overgebracht naar Pretoria, de hoofdstad van Transvaal, waar het werd begraven. Zo rust hij thans in het land van zijn geboorte, te midden van het volk, dat hij zo lief had en waar de herinnering aan hem levendig wordt gehouden. *G.D.*

Hr. Ms. „Gelderland", het Nederlandse oorlogsschip, dat in 1900 de bejaarde president van Transvaal naar Europa bracht.

De monnik op de brandstapel

Knappe maar eenzijdige studie over Savonarola

Clair-obscur

De figuur van Savonarola roept de herinnering op aan een der meest tragische perioden uit de geschiedenis der Kerk. Het conflict tussen een streng levende en hoog strevende monnik en een erbarmelijk paus, waarbij de eerste het leven verliest door de macht van de laatste, biedt een schouwspel, de Kerk en haar opperhoofd zo onwaardig dat men onwillekeurig wensen zou deze bladzijde uit de geschiedenis te kunnen schrappen. Helaas! dit is niet mogelijk: Wij hebben de werkelijkheid der historie te aanvaarden.

Er is moed nodig om over Savonarola te schrijven. Er is over hem zoveel en zo vaak geschreven, gepolemiseerd en gedebatteerd, hij is zo overvloedig bewonderd en uitgekreten, zijn geval is zo ingewikkeld en haast onontwarbaar, dat het overmoed schijnt een definitief oordeel over hem uit te spreken. De Geschiedenis is over Savonarola niet tot eenheid en vastheid van oordeel gekomen en zal dit wellicht nimmer doen.

De Vlaamse Dominicaan Pater Nuyens heeft de vele studies en monografieën over Savonarola met één vermeerderd door zijn boek „Savonarola, de monnik op de brandstapel" 1). Het zal wel niet het laatste woord over hem zijn. Daarvoor is dit boek te subjectief. De auteur heeft zijn bronnen, de schrifturen van Savonarola zelf en wat er rond en over hem in de loop der eeuwen gepubliceerd is, goed bestudeerd en tracht een objectief beeld te geven van deze merkwaardige mens, Girolamo Savonarola. Van de eerste bladzijde af is het echter hinderlijk duidelijk, dat de schrijver niet de feiten en gebeurtenissen alleen laat spreken, maar dat hij deze voortdurend een duwtje geeft in de gewilde richting: de voortreffelijkheid van zijn held toch maar goed te belichten. Hij is te veel zoals vaak gidsen in musea of bij sight-seeings zijn: zij nemen overal en altijd het woord, willen op alles wijzen en laten niets aan de bezoeker over. Daardoor bederven zij meer dan zij goedmaken. Dit is ook het geval met deze biograaf van Savonarola. Ik vermoed dat niemand onzer zich een historisch voldoende gemotiveerd en gefundeerd oordeel over de grote Dominicaan zal durven aanmatigen, wanneer zelfs een historicus als Pastor schijnt te kort te schieten. Doch men wil objectief, door de feiten, voorgelicht worden en niet overwegend door de verhaler dier feiten. Een panegyriek is goed op de preekstoel of in een stichtend plaadje, niet in een werk van wetenschappelijke standing. Pater Nuyens laat geen enkele morele zwakheid of gebrekkelijkheid in zijn held toe, of het moesten diens waardeloze bekentenissen zijn, afgelegd tijdens de tortuur.

Er staat niet één welwillend woord over Paus Alexander in het boek: overal wordt hij afgeschilderd als een gedrevene door hartstocht en machtsbegeerte, en dit mag hij geweest zijn, maar hier voelt men aldoor „le besoin de la cause". Hoe zwarter Alexander, hoe blanker Savonarola. Dat Savonarola een streng asceet, een hoog en ideëel strevende geest, een evangelisch bezielde geweest is, kan niet betwijfeld worden. Of hij echter het vrijzijn van alle fanatisme, het geestelijke evenwicht bezeten heeft, dat de auteur hem voortdurend tracht toe te kennen, is wèl twijfelachtig. De lezer van dit boek — zo verging het mij althans! — ontkomt herhaaldelijk niet aan de gedachte: Waarom trekt deze heilige monnik zich niet terug uit dat juridisch-politieke geharrewar en gaat de woestijn in? Rome en Florence zullen er vrede door vinden. Er moet hem toch veel tegenstaan in de positie waarin hij verstrikt geraakt is: zijn strijd en verzet tegen het hoofd der Christenheid, de schijn of meer dan dat, van politieke bemoeienissen, de moeilijkheid om zijn houding juridisch te rechtvaardigen, de onmogelijkheid om zijn puriteinse levensrichting te handhaven, de tegenkanting van een groot deel zijner orde. Ik geloof niet dat een evenwichtige, van fanatisme gespeende geest dit alles getrotseerd zou hebben en zich niet evenals Jonas als offer zou hebben aangeboden. Er is in zijn wonderlijke visioenen, in zijn verwikkeling in politieke situaties, in zijn Calvinistische levensstrengheid, in zijn beroep op het „theologische" standpunt zoveel dat op een innerlijke ontwrichting en evenwichtsverschuiving wijst, dat het moeilijk is een onverdeelde bewondering jegens hem te koesteren.

Te bewonderen blijft er overigens genoeg in deze strenge, hartstochtelijke monnik, die een zeldzame onvervaardheid aan de dag legt en geen duim breed wijkt voor al te menselijke of terrestere motieven. Er is ongetwijfeld een ongewone grootheid van ziel, een hoge durf en een heilig streven in Savonarola. Maar ook hoogstrevendé, vergeestelijkte mensen, op wie het aardse weinig vat meer schijnt te hebben, kunnen in een situatie geraken, waaruit zij, zo men wil, nog bewonderenswaardig, doch niet als heilige tout court, als orbeeldig voor heel de Kerk en Christenheid te voorschijn treden. En deze indruk wekt het met grote kennis van zaken geschreven boek van Pater Nuyens. Met overmatig zelfbewustzijn, de verzekerdheid van zijn profetische zending, het vertrouwen in zijn vreemde visioenen, ook wanneer zijn standpunt juridisch nogal aanvechtbaar schijnt, verdoven enigszins de aureool van immaculate heiligheid, waarmee zijn voorbeeldig kloosterleven en zijn ontoegankelijkheid voor wereldzin zijn hoofd omgaven.

Het werk is meer een biografie dan een breed opgezet beeld van Savonarola en zijn tijd. Het volgt zijn held vrij nauwkeurig op de voet vanaf zijn kinderjaren en wint daardoor niet aan spanning. Het spannende begint, wanneer Savonarola in de geschiedenis van Florence gaat ingrijpen door zijn bezielde preken tegen de zedeloosheid en de

SAVONAROLA

aardsgezindheid der machtigen, leken zowel als clerici. Het is ongeveer de laatste grote tragedie der middeleeuwen die zich hier afspeelt, een tragedie die na de middeleeuwen niet meer mogelijk schijnt. Pater Nuyens staart wat te verblind naar zijn grote ordebroeder en verliest daardoor zijn objectiviteit, zodat zijn boek een clair-obscure schildering wordt met alle clair voor Savonarola en alle obscure voor diens Antagonisten. Dat hij met eigennamen als Pica de Mirandola, Ludovico il Moro, Guicciardini en andere nogal vrij omspringt is een fout die bij een latere editie te herstellen valt.

J. VAN HEUGTEN S.J.

1). Savonarola, De Monnik op de brandstapel door P. J. A. Nuyens O.P. 239 bladz. Uitgeverij Paul Brand, Bussum, 1953.

Tussen neus en lippen

Kwartels

Kwartels worden in Amerika als een bijzondere lekkernij beschouwd. Daardoor kwam Gus Bradley op het idee een zieke vriend met een vette kwartel te verrassen. Hij ging niet naar de poelier, maar op jacht. Tien dagen lang jaagde hij zonder kans te zien een kwartel te verschalken. Ten einde raad ging hij toen maar met lege handen op ziekenbezoek. Doch zie, op een gegeven moment vloog door het open raam een hele klucht van de vogels zijn auto binnen. Hij greep er twee en bereidde zijn vriend een dubbele verrassing.

Kachel

De conservatieve Britse kunstcritici hebben met de handen in het haar en de mond vol tanden gezeten naar aanleiding van een tentoonstelling van de Amerikaanse schilder Ray Bethers. Bethers exposeerde in Parsons Galleries te Londen n.l. 24 doeken, die alle als onderwerp hadden de roestige oude kachel, die zich in het atelier te Parijs bevond, waarin de schilder verscheidene jaren heeft gewerkt. Het was telkens diezelfde oude kachel, maar steeds in een andere trant en opvatting van een andere schilder uitgebeeld. Bethers trachtte zich de visie en werkwijze van twaalf grote schilders eigen te maken, van Rembrandt en Rubens af tot de meest extravagante modernen toe. Ter vergelijking met de nuchtere werkelijkheid hing een foto van de bewuste kachel tussen de schilderijen. Bethers, die als kunstredacteur in New York werkzaam is geweest, rekent zichzelf tot de modernen, maar hij beweert, dat hij in wezen niet verschilt van de schilders van de oude scholen, die hun best deden om een boom te schilderen zoals die hem zagen. Hij noemde zijn tentoonstelling „Thema en Variaties" en verklaarde, dat zij ten doel had „een einde te maken aan de verwarring rond de moderne kunst" en te bewijzen, dat de moderne kunst niet op zichzelf staat, maar een voortzetting is van de grote schilderkunst uit het verleden. Bethers is van mening, dat de kunst moet veranderen, wil zij levend blijven. Een vorm, die niet verandert, leeft niet, maar is een dood iets.

De oude kachel verandert, naarmate Bethers in de huid van verschillende schilders kroop, verbazingwekkend. Van Rembrandt via Gauguin, Cézanne, Munch, Van Gogh, Picasso naar anderen verandert de kachel van vorm en kleur. Zij beweegt of staat stil. Aangepakt volgens de modernste methoden valt zij in vierkanten, driehoeken en bollen uiteen. Zij doorloopt alle stadia van het expressionisme, cubisme, futurisme en surrealisme en al deze etappes demonstreren toch een zeker verband tussen de verschillende vormen, dat verrast. Waarom Bethers een oude kachel koos voor het in beeld brengen van zijn artistieke overtuiging? Daarover vertelde hij het volgende: „Ik heb ongeveer twee jaar aan de voorbereiding van deze tentoonstelling gewerkt en ik moest een subjet hebben, dat er aan het eind nog precies zo uit zou zien als bij het begin. Had ik een levend model genomen, dan zou dat dikker of magerder hebben kunnen worden, en in ieder geval ouder zijn geworden. Het zou waarschijnlijk niet altijd dezelfde kleding hebben willen dragen en er genoeg van hebben gekregen en me in de steek hebben gelaten. De oude kachel veranderde niet, de roest stamt waarschijnlijk uit de tijd van Napoleon. Het ding werd niet eens warm, hoeveel kolen ik er ook in stopte. Maar met liefde en op de juiste wijze bekeken, vind ik het een aardige oude kachel.

Commentaar uit de States

Amerika heeft de les van de angst nog niet geleerd

Verbeten senatoren belemmeren Dulles in zijn politieke bewegingsvrijheid

(Van onze correspondent)

NEW YORK, Juli.

„Mijn vroegere verklaring, dat de onderminister van Buitenlandse Zaken, Bedell Smith, noch ik definitieve plannen koesteren naar de Geneefse conferentie terug te keren, wordt door mijn reis naar Parijs niet terzijde geschoven," aldus verklaarde de Amerikaanse minister van Buitenlandse Zaken, John Foster Dulles, voor zijn vertrek uit Washington. Men kan zich indenken, dat het voor de minister niet aanlokkelijk is getuige te zijn van de triomfen, die de communisten aan de conferentietafel vieren. Washington vreest immers niets zo zeer als een „Aziatisch München". De gang van zaken in Indo-China behoort tot de verantwoordelijkheid van Frankrijk, maar als het in Genève tot een uitverkoop komt, dan vraagt men zich af, of indirect ook Dulles met zijn provisorische Azië-politiek en zijn grandioze vergeldingsverklaringen hier niet enigermate debet aan is. In ieder geval is het hier wel duidelijk, dat het wegblijven van Dulles en Smith uit Genève geen teken is van Amerika's kracht en sterke politieke leiding van de vrije wereld.

Maar dan: hoe kan Dulles leiding geven zoals hem goeddunkt, wanneer het Congres en verbitterde, verbeten Senatoren als Knowland zich aan zijn jaspanden vasthouden en hem de vrije politieke tred belemmeren? De meerderheidsleider in de Senaat heeft woedende critiek op de minister laten neerregenen, toen deze de eerste keer toestemde in deelneming aan de conferentie te Genève in tegenwoordigheid van Tsjoe En-lai.

Het is niet juist, zoals wel gedacht wordt, dat er een parallel schijnt te steken — n.l. in de ontkenning van politieke realiteiten — in Mr. Dulles' momentele houding t.o.v. de conferentie te Genève en Knowland's fanatieke wens Amerika uit de V.N. te doen treden wanneer Rood China zou worden toegelaten.

Persoonlijk heeft minister Dulles b.v. geen bezwaar tegen toelating van Mao's China in de V.N., hetgeen impliceert dat hij zich wel degelijk het feit van Rood China's existentie **realiseert. Maar hij kan het gedurige** slaan op de congressionele drums door Knowland niet negeren.

Er zijn nog altijd zekere dingen waarin Dulles aan Knowland **niet zal toegeven** en dat is b.v. het uittreden van de V.S. uit de V.N. Maar daarom moet hij bij andere manipulaties over een straffe houding waken, en Dulles schijnt van mening te zijn dat een momentele strafheid t.o.v. de onderhandelingen in Genève geen kwaad kan, althans niet méér dan wanneer hij of Smith daar zouden verschijnen.

Men kan daarover natuurlijk van opinie verschillen. Menigeen zal misschien denken dat Dulles het Molotov niet zo makkelijk had moeten maken, dat deze nu zelfvoldaan kan wijzen op het succes van zijn politiek, welke gericht is op het openbreken van het geallieerde vriendschapsfront en welk succes aan de conferentietafel zo aanschouwelijk wordt. Menigeen zal ook de indruk hebben gekregen, dat met al het misbaar van Senator Knowland over Amerika's uittreden uit de V.N. of (en) het dreigen met het onttrekken van **Amerikaanse fondsen aan die organisatie**, de houding van Dulles met betrekking tot Genève er ook uitziet alsof Amerika gebaren begint te maken, die aan het afsluiten van deuren en luiken herinneren: de automatische reactie van een man, die nog aan zijn veiligheid gelooft als hij zijn huis grendelt.

Het is ontegenzeglijk waar dat op het ogenblik een groot deel van het Amerikaanse volk neiging voelt tot het grijpen naar het grendelslot. Die neiging is gedeeltelijk een gevolg van de angstcomplexen waaraan Washington lijdt. En wanneer men het optreden van Amerika's politieke leiders wil begrijpen en anticiperen, zal men rekening moeten houden met al die angsten.

De angst voor communistische infiltratie in eigen land (zo succesvol opgezweept door McCarthy); angst voor de invloed van de internationale organisatie der V.N. (welke Amerikanen zich ook wel voorstellen als een nest van spionnen); angst dat de V.N. Amerika in een oorlog zal wikkelen of zal verplichten tot handelingen, die tegen Amerika's belang ingaan; angst voor partijverliezen, angst voor opinie van de kiezersmassa's (o, November, November!); angst voor Rusland's (en China's) agressieve capaciteiten en daarmee angst voor zoveel wat Amerika bezit en voor alles wat het te verliezen heeft. Er komt geen eind aan die angsten, en deze nu vormen mede de ernstigste redenen voor de steeds duidelijker blijkende verschillen in het politieke denken van Amerika en vele van Amerika's bondgenoten, met name Engeland.

Amerika heeft, om het eens simpel te zeggen, de les van de angst nooit geleerd. Het is niet door alle gevaren heengegaan zoals de landen, die door de tweede wereldoorlog op eigen bodem werden getroffen. Amerika heeft de angst nooit tot het uiterste beleefd, tot dat punt n.l. waar de vrees eenvoudig ophoudt; zij het omdat er geen kracht noch fantasie meer beschikbaar is voor het vrezen zelf, zij het omdat alles doorstaan is en het moment bereikt schijnt waarop niets meer te verliezen valt dan het bewustzijn van al het verlorene.

En dit moge men dan in gedachten houden wanneer men verklaringen zoekt voor Amerika's acties en reacties, welke haar geallieerden bevreemden.

Het bier is weer best

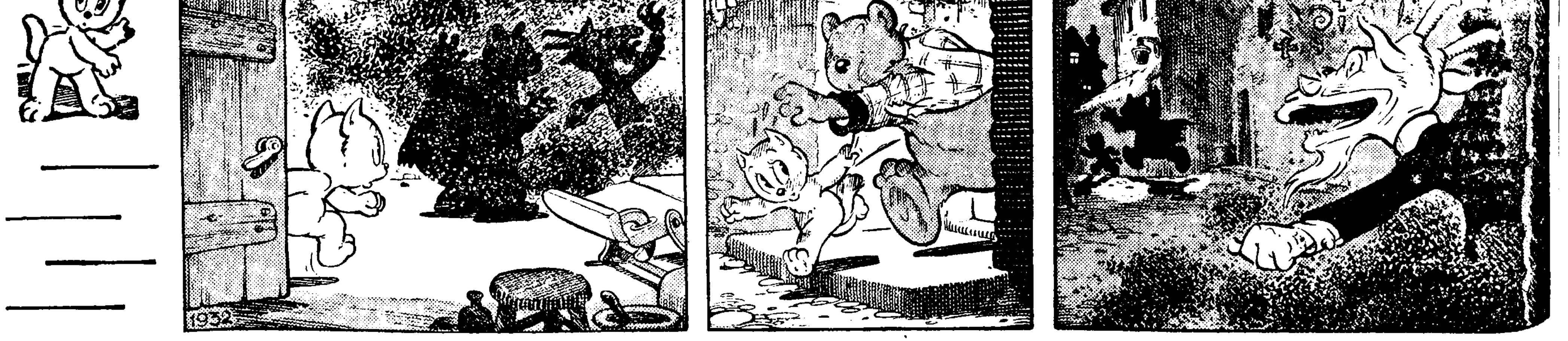
Londen. — Alle bierdrinkers in de hele wereld tezamen slokten in 1953 32.075 millioen liter naar binnen. Dat het hun wel bekome. Het bier is ongetwijfeld overal weer best, want men nam het peuleschilletje van 165 millioen liter van het schuimende nat méér dan in het jaar 1952. De Amerikanen maakten de mooiste vooruitgang — volgens de brouwerijen — en in Engeland deed de grootste terugval in het gebruik.

Lake Placid. — De in Duitsland geboren concertpianist Walter Josef is gisteravond plotseling overleden tijdens een bezoek aan vrienden in Lake Placid in de staat New York. Hij werd 64 jaar.

Parijs. — De Franse spoorwegpolitie, die een onderzoek heeft ingesteld naar de sporing van een goederentrein nabij Ali in Zuid-Frankrijk, in het begin van deze maand, heeft ontdekt, dat de schuldige een jongen van twaalf jaar is, die voor zijn plezier een der rails had losgeschroefd „om te zien wat er zou gebeuren". Er werd niemand bij de ontsporing gewond.

Tom Poes en het kunsthars-hart

1872

1932. — De rookwolken sloegen uit 't kacheltje van Professor Sickbock en trokken in zware slierten door het eenvoudige vertrek. De woorden van de hooggeleerde gingen verloren in een benauwd gekuch, en zijn bleke gelaatstrekken verdwenen onder een laagje roet.

Heer Bommel zeg dit alles met gemengde gevoelens aan. Eerst meende hij, dat deze rookontwikkeling bij het vervaardigen van een kunsthart behoorde, maar al spoedig merkte hij aan de verwarring van de professor dat dit niet het geval was.

Een beetje ongerust stond hij op en schuivelde door het nu geheel duistere vertrek in de richting van de deur.

„Kan ik......uche......uch kan ik U helpen?" vroeg hij moeilijk.

„Nee......ja......atsjoe!" riep de geleerde uit. „Een ogenblikje...... uch......een kleine stoornis! Grumpf......umpf...... loop niet weg! Blijf...... oeaah......uche uch! Foei! Blijf zitten alstublieft!"

Op dat moment snelde Tom Poes het doorrookte vertrekje binnen. Nadat hij de schoorsteen verstopt had, had hij zich zo snel mogelijk naar beneden laten zakken om heer Bommel uit zijn gevaarlijke positie te bevrijden.

„Heer Ollie!" riep hij. „Waar bent U? Kom mee! Vlug!"

Hij kreeg heer Bommels jas te pakken en trok hem achter zich aan naar buiten, de frisse nachtlucht in.

Professor Sickbok merkte te laat, dat zijn prooi hem ontsnapte. Hij deed een wilde sprong door de besmookte ruimte, geraakte in de deuropening en stelde vast, dat hij slechts het nakijken had.

Een onbeheerste kreet ontsnapte hem en terwijl Tom Poes en heer Bommel de steeg uitsnelden riep hij hen tierend na......

Met Nederl. Bondsploeg in haar midden

Enthousiaste huldiging van Jong Holland-familie

Willemstad. — He twas de heer Gaito Boom, die de gasten gisteravond op Vaersenbaai, waar Jong Holland, ter gelegenheid van het 35-jarig bestaar een receptie gaf, verwelkomde en hem vervolgens naar het bestuur te mogen verwelkomen. Vijf jaar geleidde, dat op de dansvloer stond opgesteld. Ruim kwart over negen leidde dezelfde Gaito Boom de voorzitter van de vereniging Jong Holland in die even daarna officieel de avond opende. Mr Weeber, de voorzitter verklaarde, dat het hem een groot genoegen en tevens een voorrecht was de voorzitter van de K.N.V.B., ir Hopster, op het feest van Jong Holland te mog enverwlkomen. Vijf jaar geleden was ook een voorzitter van de KNVB hier op Curaçao, nl. de heer Karel Lotsy, toen echter zonder het Nederlands elftal.

Spr. vervolgde met op te merken dat het niet in zijn bedoeling lag om diep in de geschiedenis terug te gaan dit meende hij te moeten overlaten aan anderen, die langer bij Jong Holland zijn. In de laatste vergadering gevoelde Mr Weeber zich een baby in Jong Holland, echter een baby die het waagde voldoende belangstelling voor de vereniging te tonen. Spr noemde het vieren van het 35-jarig bestaan van Jong Holland een mijlpaal in de geschiedenis van de vereniging.

Vervolgens opende Conjunto Cristal de avond en kwamen de benen van de vloer. De voorzitter van Jong Holland en de voorzitter van de Regeringsraad, Mr Dr M. F. da Costa Gomez openden met hun dames de dans. Tijdens de eerste dans verwelkomde Gaito Boom de heer Lioni, de consul van de C.V.B. in Nederland.

Na aankomst van de heer Mordy Maduro en de Nederlandse spelers, richtte de heer Weeber nogmaals het woord tot de aanwezigen. Mr Weeber zeide verheugd te zijn de Nederlandse gasten hier te zien. Tot ir Hopster richtte de voorzitter van Jong Holland een speciaal woord. Hij zeide, dat hij jaren geleden, toen hij, de voorzitter, nog achter de bal tippelde in Nijmegen, de naam Hopster reeds vele malen gehoord had. Spr. had nooit kunnen dromen ir Hopster, wiens naam men de laatste jaren steeds meer hoort bij een of ander sportevenement, nog eens op ons eiland te zullen zien.

In de laatste vergadering heeft het bestuur van Jong Holland besloten om ter gelegenheid van het 35-jarig bestaan enkele ere-leden te benoemen. Hiervoor werden uitgekozen Mordy Maduro, Alex Sintjago en E. Brands. Mr Weeber overhandigde deze heren een prachtig diploma. De cadeau's begonnen toen te stromen, want de voorzitter van Jong Holland meende aan de heren ir Hopster, Kruyver en Lioni enkele klanken van de muziek, die men gisteravond op Vaersenbaai wellicht gehoord heeft, te moeten meegeven naar Nederland. Zij ontvingen ieder een album met platen waarop Curaçaose muziek. De spelers van de Nederlandse Bondsploeg ontvingen een asbakje in de bekende vorm van Curaçao. Deze geschenken zijn natuurlijk op hoge prijs gesteld door de Nederlandse gasten.

De heer Hopster zeide dit dan ook in zijn beantwoordingsrede. Hij begon echter met te zeggen, dat van alle buitenlandse trips deze naar Curaçao nog 't beste bevalt. Reeds de eerste dag gevoelden de spelers — en ook de officials — zich hier helemaal thuis en de voorzitter van de K.N.V.B. meende zeker te weten, dat er nu reeds leden van zijn gezelschap zijn, die hier wel zouden willen blijven.

De heer Hopster merkte geestig op, dat zij, de Nederlanders, as. Donderdag met het Nederlandse Elftal in het veld komen en dat zij dan zeker zouden winnen. „Donderdag zult U wat beleven, wij maken er een gezellig partijtje voetbal van", zeide de voorzitter.

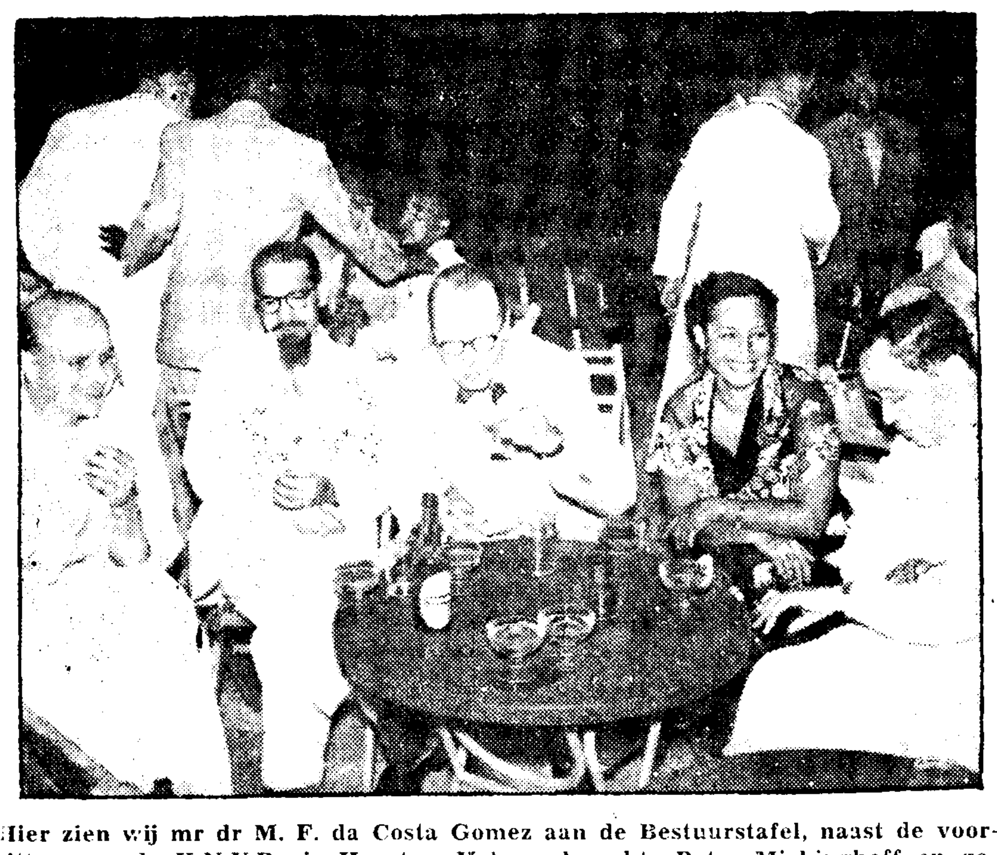
De voorzitter van de Regeringsraad mr dr M. F. da Costa Gomez, meende ook enige passende woorden te moeten spreken en hij deed dit op zulk een geestdriftige wijze, dat de aanwezigen hem met een daverend applaus beloonden.

Zes jongens van Jong Holland hebben medegespeeld in de wedstrijd tegen het Nederlandse elftal. Zij hebben zich waardige Jong Hollanders getoond. De vlag van Jong Holland is 35 jaar lang hoog gehouden, aldus de meester-doctor. Vijf en dertig jaar geleden heb ik ook nog stenen geraapt op een terrein om een voetbalveldje te maken, verklaarde spr. Sinds die tijd is er veel veranderd. Tot de Nederlandse voetballers richtte de voorzitter van de R.R. zich in het Nederlands. Hij betoogde, dat voor de Nederlandse spelers hier een hart klopt, zij zullen hier altijd gastvrijheid vinden. „Ik moge U van harte welkom heten in, let wel, de Nederlandse Antillen. Ik hoop, dat U binnen enkele dagen een historische gebeurtenis zult meemaken, vervolgde spreker, doelend op het aanvaarden van het Statuut. Spr. eindigde met een driewerf hoera voor de Nederlandse voetballers en Jong Holland.

Ook de voorzitter van de C.V.B., de heer Mordy Maduro, had natuurlijk het een en ander te zeggen.

„Op 15 Juli 1919, 35 jaar geleden dus, aldus spreker, werd door de Fraters van Tilburg een voetbalvereniging voor de schooljongens opgericht, waaraan de naam C.R.K.S.V. „Jong Holland" werd gegeven."

Ofschoon spreker zich niet de aangewezen persoon achtte om in dit geval namen te vermelden — op dat tijdstip had hij het levenslicht nog niet aanschouwd en andere sprekers zullen hiertoe beter in staat zijn — kwam het hem toch gewenst voor een uitzondering te moeten maken en de naam van Frater Richardus — zaliger — gedachtenis — als een der grote pioniers te moeten memoreren.

Hier zien wij mr dr M. F. da Costa Gomez aan de Bestuurstafel, naast de voorzitter van de K.N.V.B., ir Hopster. Helemaal rechts Pater Mickinghoff en geheel links mevr. v.d. Veen en frater August. Het is een gezellig feestje geworden en zelfs de heer Hopster waagde zich, na de openingsdans, aan een dansje met een van Curaçao's schonen. Hij ondervond echter, dat hij „nog slechter danste, dan het Ned. elftal des middags gevoetbald had", zoals hij het tijdens zijn speech in eigen woorden uitdrukte. Maar Donderdag nemen de Nederlandse gasten revanche.

Het initiatief, dat van de Fraters was uitgegaan, oogstte vanzelfsprekend grote bijval bij de toen schoolgaande jeugd. De oefeningen vonden plaats onder de bezielende leiding van de Fraters en de resultaten lieten niet lang op zich wachten. Men vorderde met rasse schreden en weldra behoorde de „Jong Holland" tot die verenigingen, waarmede terdege rekening moet worden gehouden.

De juiste datum, waarop „Jong Holland" zich bij De Curaçaose Voetbalbond aansloot kon door spreker niet worden achterhaald, doch het kan gevoeglijk worden aangenomen, dat zij thans de Nestor onzer verenigingen is.

Zoals het iedereen op dit ondermaanse vergaat, heeft de vereniging „Jong Holland" natuurlijk in de loop der tijden haar „ups en downs" gekend, doch zij heeft altijd het hoofd boven water weten te houden en alle moeilijkheden weten te omzeilen om gestadig uit te groeien en thans een waardige plaats in onze sportgemeenschap in te nemen, waarop haar Bestuur en alle leden met recht trots kunnen zijn. Met andere woorden, zij heeft dus volkomen beantwoord aan het gestelde doel, waarvoor zij werd opgericht en kan zeker aanspraak maken op haar aandeel, dat zij heeft bijgedragen tot de karaktervorming van onze Curacaose jeugd, aldus spreker, die vervolgde met te zeggen, dat het zeker hier op zijn plaats is even gewag te maken van het feit, dat uit haar gelederen tal van spelers zijn voortgesproten, die zowel hier als elders, wanneer dit van hen werd vereist, klaar stonden om de naam van Curacao op voetbalgebied hoog te houden en uit te dragen. Jong Holland heeft ook verschillende malen het genoegen mogen smaken de kroon op haar werk geplaatst te zien door het behalen van de hoogste titel, kampioen van Curacao en in diverse beker- en seriewedstrijden beslag weten te leggen op de inzet, welke thans haar trofeeënkast sieren.

In naam van De Curaçaose Voetbalbond en al de bij hem aangesloten verenigingen bood spreker aan het Bestuur en alle leden van de CRKSV Jong Holland met het bereiken van deze mijlpaal de hartelijke gelukwensen aan. Hij vertrouwde, dat zij op de ingeslagen weg voort zal gaan en een der peilers blijft vormen, waarop de voetbalsport op Curacao rust.

Als laatste spreker trad naar voren de mede-oprichter van Jong Holland, frater August. Frater August merkte op, dat Jong Holland in het Curaçaose Bondselftal altijd goed vertegenwoordigd is geweest. Hij vertelde het een en ander over de oprichting en de verdere levensloop van Jong Holland. Spreker herinnerde zich nog de eerste wedstrijd, die Jong Holland voor publiek speelde tegen Sparta en die met 1—0 gewonnen werd. Met de hoop, dat Gods zegen moge rusten op de 35-jarige vereniging en dat de vlag nog vele malen zal mogen wapperen boven Curaçaos velden, besloot de spreker zijn redevoering.

Het officiële gedeelte was hiermede achter de rug. Conjunto Cristal hervatte haar programma en de benen kwamen opnieuw van de vloer. Tot laat op de avond duurde het feest.

In de ochtenduren werd in de pro-kathedrale kerk van St Anna een plechtige H. Mis van Dankbaarheid opgedragen door de Geestelijk Adviseur van de vereniging, de Z.E. Pater C. Micklinghoff O.P. met assistentie van de paters Janssen en Engeln.

De wnd. Gouverneur, de heer mr F. v.d. Valk, alsmede verschillende andere autoriteiten en het grootste deel van de spelers van de Nederlandse Bondsploeg woonden het H. Misoffer bij. Na de mis werd een Te Deum van dankbaarheid gezongen.

Portugezen wonnen van zeelieden

Suffisantdorp. — Zaterdag vond in het Suffisantstadion een vriendschappelijke ontmoeting plaats tussen een elftal van manschappen van een Braziliaanse tanker in onze haven en de Portugese club Maderense. De zeelieden verloren met 4—1 van de Portugezen.

S.S.A. Cricket-competitie

Suffisantdorp. — Gisteren werd de crivketcompetitie voorgezet met twee wedstrijden, die beiden in een drawn eindigde. De Surinam c.c. kwam tegen Dominica uit op 't veld achter de bioscoop. Dominica, 't eerst aan bad scoorde voor all 84 runs, waarvan White de hoogste score boekte n.l. 24 run out, gevolgd door Fields met 21 bowled by Zunder.

Relwin scoorde 14 bowled by Brown, Charles 10 bowled by Zunder, Pierre 9 caught by Zunder Adams 1 bowled by Meije, Balson O run out, Lewis 0 stump out by Zunder, Darringale O. L.B.W. by Zunder, Daily 2 not out, Charles 1 run out, Byes 1.

De Surinamers aan bad hadden twee en een half uur over om te proberen met 85 runs te winnen. Condritong en Felder openen de batting. Felder viel uit met 20 runs, Russel met 26, Brouwn met 39, Eliazar met 40, Meije 40, Mardjo 41, Hawker 45 Zunder 47, Condritong met 51.

Met nog een half uur te spelen stond de score op 47 voor 9 wickets, dus bleef er niets anders over dan een draw te forceren waardoor dank zij het voorzichtig batten van Condritong en Tholel, de laatste not out nog bereikt kon worden. De ploeg had bijzonder met pech te kampen, 4 wickets vielen, voor slecht 6 runs en dan nog van batters, waarvan verwacht werd, dat zij de score zouden opvoeren. De hoogste score behaalde Condritong n. l. 17 bowled bij Adams, Felder 9 caught by Darringale, Brown 8 bowled by Lewis, Hauwker 4 bowled by Lewis, Zunder 2 L.B.W. bowled by Elwin, Russel 1 bowled by Adams caught by Fields, Eliazar 0 L.B.W. bowled by Lewis, Meije Bowled by Lewis, Mardjo 0 Bowled by Lewis Tholel not out. Bijes 7, no balls 2. De wedstrijd Grenada-A v.s. St. Christopher eindigde eveneens in een drawn n.l. scoorde Grenada voor all 103 runs en St. Christopher 34 voor 4 wickets.

ARUBA

Prachtig spel van keeper Farro

Oranjestad. — Het is old Hollandia Zaterdagmiddag niet mogen gelukken het enthousiaste en sterk verdedigende Bubali een nederlaag toe te brengen. Ofschoon het begin van deze wedstrijd een overwinning voor de Oranjehemden beloofde gelukte het de slecht schietende Voorwaartsen niet meer dan een goal te maken. Hollandia, dat in het begin van de competitie kampioens-aspiraties had, heeft het er in de twee laatste wedstrijden bij laten zitten. Na de kleine nederlaag egen Dakota wisten zij het tegen Hollandia niet verder te brengen dan een gelijkspel.

Onmiddellijk na het beginsignaal trokken de Hollandianen ten aanval. Enige harde schoten van Franken en Tromp werden door keeper Farro op meesterlijke wijze onschadelijk gemaakt. Een applaus van de bezoekers was in de 10e minuut de beloning toen deze nog jeugdige keeper een keihard schot van de Hollandia rechtsbuiten vallende stopte. Ofschoon Hollandia het meest in de aanval was kwam het eerste doelpunt van de andere kant toen de Bubali-linksbinnen snel was doorgebroken en hij op minder faire wijze werd vastgehouden,

Van de Arubaanse Sportvelden

waarna de back Henriquez de toegekende strafschop zonder fout benutte. (1—2 voor Bubali). Hard zwoegden de Hollandianen daarna om de gelijkmaker. De rust ging in met de voorsprong voor Bubali.

Na de hervatting behielden de Hollandianen het overwicht en ware het niet dat de Bubalidefensie gesteund door halflinie en middenspelers samen met de keeper een hecht blok vormden, de Hollandianen zouden in deze periode enige doelpunten hebben gescoord. Nu bleef het echter bij het door de Hollandia-linksbuiten Orman in de 20ste minuut gescoord doelpunt dat voor de Bubalidoelman onverwachts kwam. Ondanks het feit dat Hollandia aanval na aanval op de Bubali veste ondernam gelukte het niet keeper Farro te verrassen. Stompende, vangende en knielende zag hij kans zijn doel voor verdere doorboringen te behoeden en onder grote spanning kwam tenslotte het einde met een verdeling der punten. Hollandia kwam daardoor drie punten op Dakota ten achter.

R.C.A. Jrs verloren op eigen terrein

Oranjestad. — De goed samenspelende La Salle Boys wonnen Zaterdagmiddag van de R.C.A. Junioren die de La Salleanen klaarblijkelijk onderschat hadden. De rust ging in met een 2—0 voorsprong voor La Salle Boys. Het einde kwam dan ook met 3—1 nederlaag voor R.C.A. Junioren die op eigen terrein speelden.

R.C.A. B-klassers moesten het afleggen

Oranjestad. — De Zaterdagmiddag op het R.C.A. terrein gespeelde B. klasse wedstrijd tussen R.C.A. en de reserves van La Salle is na een sportieve maar matige wedstrijd in een 4—2 verdiende zege voor La Salle geëindigd.

Estrellas Jrs. wonnen van Paradera Jrs.

Oranjestad. — In de Zaterdagmiddag te Santa Cruz op het Estrella terrein gespeelde Junioren wedstrijd hebben de Paradera Jrs het tegen de Estrella Jrs moeten afleggen na een zeer goede en enthousiaste wedstrijd. De Estrella Jrs wonnen met 2—1.

Republiek won met grote cijfers

Oranjestad. — Een met een vijftal invallers spelend Estrella II heeft het tegen Republiek niet kunnen maken. De Republiekers die van het begin tot het einde een veldmeerderheid hadden wonnen deze strijd met 5—1.

Riverplate behaalde kleine zege

Oranjestad. — De Zaterdagmiddag gespeelde Overgangsklasse-wedstrijd tussen La Esperanza en Riverplate is een mooie en aantrekkelijke strijd geworden. Beide ploegen speelden een mooi openspel en gaven elkaar niets toe. De rust ging in met een blanke stand. Na de hervatting kreeg Riverplate een kleine veldmeerderheid die zij in een doelpunt uitdrukte. Daar de mannen van La Esperanza geen kans kregen de Riverplate-doelman te verrassen kwam het einde met een 1—0 overwinning voor Riverplate.

M.S.V.-tournooi

Asiento wint van M.B.S. en plaatst zich in de finale

Suffisant. — In verband met de Interlandwedstrijd Curacao — Nederland werden er alleen op Zaterdagmiddag twee wedstrijden gespeeld in het kader van het M.S.V. tournooi op Suffisant. In Afdeling I ontmoette Asiento 1 M.B.S. 1 terwijl in Afdeling II Scherpenheuvel 2 de strijd aanbond tegen de jongens van de Marine Luchtvaartdienst. Het betrof hier twee wedstrijden in de halve finales.

De "hoofdwedstrijd" van de middag bracht in de eerste helft een enthousiast en fris spelend M.B.S.-elftal in het veld tegen een trage en naar hun vorm zoekende „Roodwitte" voetballers. De eerste twintig minuten van de strijd werd het spel gedomineerd door de kwieke jongens van de Marine Basis. In deze periode van M.B.S. overmacht noteren we maar één gevaarlijke uitval van Asiento. Midvoor Meijer kwam alleen voor de keeper te staan. Pas na een half uur spelen kwam de Roodwitte-machine los. Weer was het midvoor Meyer die de bal toegespeeld kreeg. Het harde schot werd door de keeper vallend gestopt. Maar de bal kaatste terug voor de voeten van Asiento's trapgrage mid voor die de bal langs de geslagen keeper in het net joeg. (1 — 0)

Maar toch bleef M.B.S. een veld meerderheid vertonen. Vijf minuten voor het einde van de eerste helft kwam een doelpunt waar men het op dat moment niet verwachtte. Weer was het Meyer die prachtig twee spelers omspeelde en onhoudbaar inschoot. (2 — 0).

Hattrick van Meyer

Vier minuten na het begin van de tweede helft wist Asiento haar voorsprong tot 3 — 0 te vergroten. De Isla-mannen speelden nu veel beter en waren duidelijk in de meerderheid. M.B.S. vocht moedig terug en er werd nu en dan een schot gelost op het Asiento-doel waar Dick Nebbeling keurig op zijn post stond. Na 20 min. spelen verrichtte Meyer zijn hattrick en bracht de score op 4 — 0. Verder werd er niet geschoord zodat het einde kwam met een overwinning voor Asiento.

„Asiento" heeft zich hierdoor in de finale geplaatst, zodat we binnenkort (de juiste datum is nog niet bekend) de finale voor de door de Marine Sportvereniging beschikbaar gestelde beker tussen Asiento en Willemstad zullen zien.

In *Afdeling II* versloeg Scherpenheuvel 2 de jongens van de Marine Luchtvaartdienst (in de verlenging) met 4 — 3. De finale hier zal gaan tussen Scherpenheuvel 2 en Asiento 2; twee oude concurrenten.

In *Afdeling III* is, zoals we vorige week reeds meldden de finale tussen Athene 3 en Scherpenheuvel 3.

We willen dit verslag besluiten met een verzoek aan de organisatoren van het tournooi. Probeer de wedstrijden *op tijd* te laten beginnen. Na half zeven begint de duisternis in te vallen en het is reeds enige keren voorgenomen dat de wedstrijden tot kwart voor zeven en zeven uur (!) hebben geduurd. Als de wedstrijden om 16.45 uur beginnen dan is men om ongeveer 18.30 uur klaar en behoeft er niet in het "donker" gespeeld te worden.

L. Neher gaat heen als directeur-generaal van de PTT

Den Haag. — Bij K.B. is met ingang van 1 October aan de heer L. Neher op dienst verzoek eervol ontslag verleend uit zijn functie van directeur-generaal der P.T.T., onder dankbetuiging voor de vele en belangrijke diensten door hem in voornoemde functie den lande bewezen.

Zware ramp bedreigt China's voorraadschuur

Hong Kong. — Volgens te Hong Kong ontvangen berichten dreigt de overstroming van de Jangste in communistisch China afmetingen aan te nemen, die de grote overstromingen van 1931 te boven gaan. De provincies Hoeman Honan, Hopeh, Anhwei, Jangste en Kjangsoe, die de rijstschuur van China vormen, zouden zijn getroffen, waardoor de rijstoogst groot gevaar liep. Zeshonderdduizend boeren zijn tewerk gesteld bij de versterking van de dijken.

Onrust in Br. Guyana

Georgetown. — Het wetgevende orgaan van Brits Guiana heeft eenstemming een wetsontwerp goedgekeurd om scherper toezicht te oefenen op de handel in springstoffen in het land naar aanleiding van een golf van sabotagedaden in deze Britse kolonie. Het onwettig bezit van springstoffen wordt thans bedreigd met een boete van 1000 dollar of ten hoogste één jaar gevangenisstraf.

Jeugdwerk breidt zich uit

Simon Bolivar groep plechtig geinstalleerd

Willemstad. — Het is voorwaar geen alledaagse gebeurtenis dat een padvindersgroep wordt geinstalleerd. Daarom noemen wij Zaterdag een bijzondere dag voor de Nederlandse Padvinders Vereniging, Afdeling Curaçao, want op die dag heeft de Commissaris van het Afdelingsbestuur Curaçao van de N.P.V. een nieuwe groep geinstalleerd. Deze nieuwe groep draagt de naam van de grote vrijheidsstrijder „Simon Bolivar" Het was een daad van symbolische betekenis de installatie te doen samenvallen met de geboortedag van Bolivar.

Een voorspoedige groei

D.C. Herweijer opende de avond op het terrein van Shon Cai Winkel, Villa Maria, en heeft de aanwezigen, waaronder Shon Cai Winkel, Statenlid H.C. Braam, en de voorzitter van de Sociedad Bolivariana, de heer Max Henriquez van harte welkom. De heer Herweijer memoreerde in het kort de arbeid die verzet is om de groep op te richten en bracht hierbij dank aan de Meisjesvereniging van „Villa Maria", die medewerking gegeven hebben in het tijdelijk afstaan van het clubhuis. Ook het damescomité, dat bijgesprongen is om de uniformen te kopen voor de nieuwe padvinders moest dank in ontvangst nemen. Mevrouw Henríquez, de echtgenote van de ex-voorzitter van de Staten Henriquez, die speciaal voor dit doel uit Caracas is overgekomen om deze gebeurtenis bij te wonen werd eveneens dank gebracht voor het vele werk dat zij verricht heeft.

De plechtigheid

Een defilé, waaraan deelnamen een afdeling welpen, verkenners en voortrekkers die zich voor de aanwezigen opstelden, verleende kleur aan de plechtigheid.

De D.C. verrichtte de installatie, dames en vijf heren ontvingen hun insigne, das en hoed, waarbij de nieuwe leiders en leidsters de eed aflegden.

De geinstalleerden namen vervolgens de eed af van de padvinders, die eerst echter een driewerf hoera uitbrachten voor hun leiders en leidsters. De heer Herweijer wees hierna de padvinders op de belangrijkheid van hun taak en hoopte dat allen zich een waardig padvinder zullen tonen. Een der aanwezige leiders sprak enkele woorden in het Spaans, waarbij hij speciaal het woord richtte tot de voorzitter van de Sociedad Bolivariana. De groepleider van groep 7, ontving uit handen van de heer Herweijer een portret van Bolivar die, t.z.t. een waardig plaatsje in het nog te bouwen clubhuis van groep 7 zal krijgen.

Jaap Beaujon, voorzitter van het NPV richtte zich tot de jongens van Groep 7. Hij hoopte, dat deze mogen werken aan de opbouw van alles wat goed is. Hij deelde tevens mede, dat het afdelingsbestuur besloten heeft een aantal boeken uit de Scout Shop Bibliotheek de nieuwe groep cadeau te doen. Van de volgende spreker, de heer Max Henriquez, ontving de nieuwe groep enkele boeken die een volledige levensbeschrijving van Simon Bolivar inhouden. Heel aardig was de kleine verkenner, die voor de microfoon openhartig verklaarde, dat er weinig valt te zeggen. Maar, zo vertelde de padvinder, de jeugd van heden is het volk van de toekomst en deze jeugd heeft steun nodig om vooruit te komen. De scout deed een beroep op alle aanwezigen om de Simon Bolivar Groep te helpen en zich op te geven als donateur. Hopman Brug bracht nog dank aan alle aanwezigen in zijn hoedanigheid als leider van Groep 7 en gaf een kort resumé van over het ontstaan van de Groep. Spr. vertelde de aanwezigen verder dat de Gezaghebber van het Eilandsgebied Curaçao, de heer M.P. Gorsira het beschermheerschap van de Simon Bolivar Groep heeft aanvaard, terwijl de voorzitter van de Regeringsraad, Mr. Dr. M.F. Da Costa Gomez, tot Ere-voorzitter van de groep werd benoemd.

Nadat Shon Cai Winkel de troep had geinspecteerd, werd het Wilhelmus en het groepslied gezongen, waarna de padvinders wegmarcheerden. Een gebeurtenis, die nogal enige consternatie te weeg bracht, was het plotseling uitfloepen van het licht, tijdens de plechtigheden. Tot twee maal toe herhaalde dit euvel zich. Direct echter zetten enige autobestuurders de autolampen aan.

Dansavond in CPIM hotel

Emmastad. — Naar wij vernemen is er hedenavond in het Hotel C.P.I.M. te Emmastad een dansavond ter gelegenheid van de aanwezigheid op Emmastad van de Nederlandse voetballers.

Het is misschien interessant te vermelden, dat de officiele naam van het hotel te Emmastad is Hotel CPIM en niet „Hotel De Jong". Jaren geleden werd het hotel „De Jong" genoemd toen een zekere heer de Jong daar manager was.

Staten op studiereis naar de Bovenwinden

Willemstad. — Naar wij vernemen maken de leden van de Staten begin Augustus een „studie reis" naar de Bovenwindse Eilanden. Wat er zoal te „bestuderen" valt na al de „studiereizen" van de laatste tijd van professoren, Landsministers enz. valt moeilijk te bezien. Zou het misschien de bedoeling van sommige leden zijn een studie te maken van de „verkiezingsmogelijkheden op de Bovenwinden"? Dan zien wij het belangstelling het rapport hierover tegemoet......

R.K. School op Statius afgevoerd

Philipsburg. — Vorige week zijn de drie Bestuurscollege van de Bovenwindse Eilanden op St. Maarten in vergadering bijeengeweest, voor de behandeling van de Begroting 1955.

Naar wij vernemen bedraagt de totale uitgaven op de Begroting Bovenwindse Eilanden voor 1955 f. 1.4455 429,- Dit is f. 348.227,— meer dan dat op de begroting 1954. Volgens op de Bovenwinden binnengekomen berichten uit Curaçao heeft de Staten verzocht voor 1955 het bedrag van f. 1.455.429,— te verminderen met f. 348.000,—. Hierdoor is de begroting van o.a. het noodlijdende St. Eustatius verminderd met niet minder dan f. 200.000,— Afgevoerd is een bedrag van f. 75.000,— voor een R.K. School op Statius en f. 25.000,— voor de woning van de Gouvernements geneeskundige.

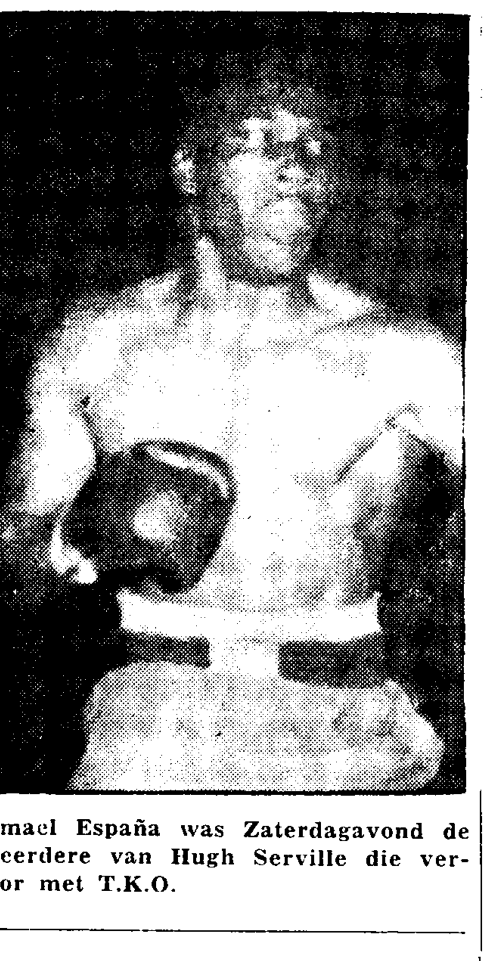
Ter afkoeling in het water gesprongen

Wilemstad. — Zaterdagavond verzocht de politieagent op de post Brug assistentie voor een man die dronken was en ingesloten moest worden. Later belde dezelfde agent weer op en deelde mede dat de man in het water was gesprongen en door hem en enige omstanders op het droge was gebracht. Een patrouille haalde de man op en voorzag hem van droge kleding. Later, nadat de man thuis was gebracht, stuurde hij de kleding, die hij van de politie had geleend weer terug.

Een mooi succes

Willemstad. — De Zeer Eerwaarde Frater M. Franciscus, Missieoverste der Fraters in de Nederl. Antillen ontving uit Nederland telegrafisch bericht dat de Eerw. Frater M. Serapion geslaagd is voor Nederl. Taal M.O.

Nadat Frater Serapion op Curaçao voor genoemde akte enige jaren gestudeerd had onder leiding van Frater Theoduul, leraar in de Nederlandse Taal aan het Radulphuscollege alhier, vertrok hij in Maart van dit jaar naar Nederland om zich daar op het examen voor te bereiden. Een mooi succes!

Ismael España was Zaterdagavond de meerdere van Hugh Serville die verloor met T.K.O.

Tentoonstelling van vliegtuig modellen

Willemstad. — De Hendrikschool heeft een tentoonstelling van *vliegtuigmodellen* (bouwplaten) en *tekeningen* georganiseerd als resultaat van een wedstrijd, welke onder het motto:

"DE K.L.M. OP DE ANTILLEN"

voor alle klassen van de Hendrikschool werd uitgeschreven.

De bouwplaten, wandversiering en vliegtuigmodellen, alsmede enkele prijzen werden door de K.L.M. ter beschikking gesteld.

De tentoonstelling wordt gehouden in het Muzieklokaal van de Hendrikschool en wel vanaf heden middag van 15.30 — 17.00 uur
Dinsdag van 15.30 — 17.00 uur en Woensdag van 14.00 — 16.00 uur.

Afrastering in brand

Willemstad. — Een brandje meldde men gisteravond op Monte Verde. Bij aankomst van de brandspuit bleek dat omwonenden de brand, een afrastering, reeds met eigen middelen hadden geblust.

Goed werk van de St. Janschool

Willemstad. — In Januari 1953 begonnen de Fraters met de Centrale school op Barber. Bij de oprichting van deze school zat de bedoeling voor om de jongens van Bandabao zodanig onderwijs te geven, dat zij met succes het onderwijs op de Ambachtsschool zouden kunnen volgen. Donderdag 22 Juli nu maakten 24 jongens van de hoogste klas van de St. Janschool toelatingsexamen voor de ambachtsschool. Van deze 24 knapen slaagden er 20 en drie jongens zullen nog geplaatst worden op de voorbereidende klas, aan de Ambachtsschool verbonden.

De St. Janschool heeft bewezen aan haar doel te beantwoorden. Onderwijzers en jongens van Barber proficiat met dit mooie werk!

Emmastad

WACHTDIENSTEN C.P.I.M.
Telegram Afdeling
05.30 — 23.30 Kantoor tel. 2307
Van 23.30 — 05.30 J. Koskhoorn tel. 2470
Personeel Afdeling.
Vanaf heden 12.00 t.m. Zaterdag 31 Juli 12.00 S. H. Tiesma, Troepiaalweg 19, J. D. tel. 4445
B. g.g. nadere inl. tel. 2400
Materialen Afdeling
P. Berends tel. 2843
C. S. M.
Rederij
H. Poot. tel. 2570
Scheepsagentschap
08.00 — 23.00 Kantoor tel. 2458 — 2551
Van 18.00 — 19.00 en van 23.0 — 08.00
G. H. van Leeuwen tel. 2054
Dok Afdeling.
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276;
van 1.00 — 7.30 G. Kreffer tel. 3128

THEATER ASIENTO: Maandag „La Lupa". Toegang boven 18 jaar.

Goede start

Ismael España overklast Serville met K.O.

Willemstad. — De Zaterdagavond gehouden bokswedstrijden in het Monte Carmelo Square Garden betekende een waardige heropening van dit boksstadion. Tevens was het een goed geslaagde organisatie, waarover promotor Ciro Cardoze zeker zeer tevreden mag zijn.

Als announcer trad op Ethel Hernandez, die het gevecht over vier ronden aankondigde van Smiling Ciro en Vincent Jones.

In de eerste ronde zien wij een offensief van Jones waartegen Smiling Ciro zich slechts met moeite kon verdedigen. In de tweede ronde echter nam Ciro het heft in handen en ook in de derde was Ciro in de aanval, doch ondanks verwoede pogingen vooral door middel van uppercuts, mocht het hem niet gelukken zijn tegenstander te vloeren. Ook de vierde ronde bracht ongeveer hetzelfde beeld als de twee voorafgaande ronden.

Het eide kwam met een puntenoverwinning voor Smiling Ciro, die heeft laten zien meer van zijn vak te verstaan dan zijn tegenstander Vincent Jones.

Sandy Saddler — Easy Boy Busquet

De tweede bout bracht een gevecht van zes ronden tussen Young Sandy Saddler en Easy Boy Busquet. De lange Sandy Saddler legde een kalme show aan de dag, want hij scheen zeker van een overwinning, terwijl de heftige korte Busquet moedig zijn lange tegenstander te lijf ging, doch Sandy's tactiek viel, vooral door zijn lengte steeds in zijn voordeel uit. In de tweede ronde werd Easy Boy Busquet echter aangeslagen. Het bloed stroomde over zijn gezicht, even wankelend bleef hij gehurkt in de ring en betastte het gezicht, waarop hij besloot het gevecht maar op te geven. Young Sandy Saddler had dus tegen Easy Boy Busquet een „easy" knock-out behaald in de tweede ronde.

Young Tunney — Young Cavilan (Kadu)

Het derde gevecht tussen Young Tunney en Young Cavilan mag wel het beste locale gevecht van de laatste tijd genoemd worden. Beide boksers deden niets voor elkaar onder en terwijl Tunney vooral in de eerste ronden de meerdere was, wist Kadu zich daarna zó te herstellen, dat een gevecht over tien ronden misschien nog in zijn voordeel zou zijn geëindigd.

De eerste ronde bracht een gelijkopgaande strijd met harde treffers van beide kanten, waarin Tunney even tegen het canvas ging door een **„slippertje"**. In de tweede ronde bracht Tunney zijn tegenstander een harde rechtse toe, waardoor deze gedurende enige seconden op het canvas op dreef moest komen. Als iedereen verwachtte, dat het nu een gemakkelijke overwinning voor Tunney zou worden herstelde Kadu zich en met heftige tegenaanvallen wist hij zijn tegenstanders menige rake klappen toe te brengen. De derde ronde bracht een iets meer attaquerende Tunney, doch ook Gavilan beantwoordde met rake treffers en het publiek was zeer enthousiast over het gevecht, dat er werkelijk heftig aan toe ging. In de vierde ronde gingen de boksers een beetje meer in de clinch, doch ook deze ronde was naar onze mening in het voordeel van Tunney. In de volgende ronde kwam Gavilan met een verrassing, want toen Tunney hem achter elkaar enige slagen toediende, repliceerde hij met enige rake harde mokers, die Tunney even tegen de grond brachten. De twee ronden brachten 'n felle strijd met vele rake treffers. Het is vooral Gavilan's ervaring die hem nog staande hield. De achtste en laatste ronde werd door beide boksers fel gestreden. Gavilan was nu de meerdere terwijl Tunney liet zien over een goed incasso vermogen te beschikken. Tegen het einde waren zowel Tunney als Gavilan min of meer „groggy" en men zocht nu maar de mogelijkheid voor een knock-out, dat echter op zich liet wachten. De beide jury-leden kenden een puntenoverwinning toe aan Young Tunney, referee Mitchell verklaarde het een draw, zodat het een puntenoverwinning werd voor Young Tunney. Het publiek was zeer tevreden met dit gevecht en stak daarom haar enthousiasme niet onder stoelen of banken een luid applaus en luid gejuich vielen beide boksers ten deel. Er volgde nu een kleine pauze, waarin wij gelegenheid hadden de manager van Sugar Boy Nando te spreken. Deze had het gevecht van Young Tunney gadegeslagen en was zeer enthousiast over diens optreden en met een handdruk wist hij met Tunney's manager, Kid Chocolate overeen te komen dat Sugar Boy Nando en Tunney elkaar op Aruba zullen ontmoeten en wel op 13 Augustus a.s. Een gevecht, dat zeker de moeite van het zien waard is, aangezien beide boksers behoren tot de beste locale krachten, en in het verleden reeds vele goede gevechten hebben geleverd.

Mainbout tussen Ismael España en Hugh Serville

De hoofdpartij van de avond is niet geworden wat het publiek ervan had verwacht. Ismael España bleek in Hugh Serville geen waardige tegenstander te kunnen vinden en legde tot grote ergernis van de aanwezigen een soort show-boks- schouwspel aan de dag. España begon de eerste ronde met het meten van de krachten van zijn tegenstander en gaf deze de kans door met open verdediging op hem in te gaan. Serville maakte hiervan gretig gebruik, doch al direct bleek, dat hij niet beschikte over een harde „punch" en España incasseerde moedwillig Hugh's slagen op het gezicht en lichaam, zoals een Joe Louis het misschien gedaan zou hebben als hij zou boksen met zijn minderjarige zoon.

Het publiek verlangde echter meer actie en Ismael werd luid toegejuicht om te vechten en niet te „showen". In de derde ronde kwam Ismael meer in de aanval, doch het bleek dat Serville ofschoon geen goede puncher, toch een snelle bokser was, die vele slagen van Ismael snel wist te ontduiken. España werd hierdoor een beetje geirriteerd en lanceerde enig ongeoorloofde stoten, die hem een waarschuwing van referee Chocolate en een afkeuring van het publiek opleverden. Iedereen was heftig gekant tegen Ismael España, wegens dit onsportief optreden, waarbij nog kwam dat hij niet bokste, doch een demonstratie gaf.

Toen de gong luidde ten teken voor het ingaan van de zevende ronde, bleef Serville zitten, waardoor het een K.O. overwinning werd voor Ismael España. De managers van Serville hadden waarschijnlijk ingezien dat Hugh niet was opgewassen tegen España en redden hun bokser bijtijds van een verder afstraffing. Onder de aanwezigen zagen wij Mr. Dr. Da Costa Gomez, die tussen zijn drukke werkzaamheden even tijd had gevonden van een bokspartij te gaan genieten. Ook zagen wij de Cubaanse bokser Wilfrido Miro, met Promotor Fraites en de andere commissieleden van de Caribean Boxing Club, die op 7 Augustus a.s. een gevecht organiseren in het Rifstadion, waarvan de hoofdpartij gaat tussen Ismael Epaña en Wilfrido Miro.

Zal España deze sterke Cubaan weten te verslaan?

GREEP UIT DE AETHER

CUROM (416.6 m.)
17.30 Ora infantil.
17.50 Gramophoonplaten
18.05 Cumpleaños Feliz
18.15 Dinermuziek
18.45 Nieuws
18.55 Voor het slapen gaan
19.00 Boletin di Noticia
19.10 Parada deportiva
19.30 Wat de handel biedt.
20.30 Programa Antillana.
21.00 Noord-Amerikaanse Hitparade
21.30 Buitenlands Weekoverzicht.
21.45 Dansmuziek
22.15 Nieuws en Sluiting.

HOYER (5.25 m)
19.00 Met de jarigen in de lucht
19.10 Zieken en Zuigelingenzorg
19.25 Gevarieerd muziek,
20.10 Sport Reportage.
20.15 Dansmuziek
20.30 Gevarieerd Programma
21.00 Dansmuziek
22.00 Sluiting.

KELKBOOM (5.50 m.)
17.30 Opening
17.33 Muziek
18.00 Populair favorites
18.25 Voor de jarigen
18.30 Dinermuziek
19.00 Muziek
19.30 Programma van All Electric Sales & Service
19.45 Nieuws
20.00 Muziek
20.15 Sportnieuws
20.30 Peticiones
21.15 Muziek
21.30 Sluiting.

AVROS (19 m.)
17.00 Voor de kinderen
17.15 Muziek
18.45 Reclame.
18.45 Nieuws
19.00 Gezondheidsgids
19.30 Verzoekplaten voor onze luisteraars op de Antillen.
19.45 Hoe zit dat?
20.00 Reclame
20.15 Lichte Klassieken
20.45 Nieuws
21.00 Suriname roept de Caraibische gebieden
21.25 Muziek
21.00 Sluiting.

P.C.J.
18.37 Het Roterdams Philharmonisch orkest, olv. Edward Plipse met Erna Spoorenberg als Soleste.
19.00 Nieuws
19.17 Met het Pierment op stad.
19.30 Ned. Kroniek:
19.40 The Dutch Swing College Band",
19.55 Sportjournaal,
20.10 Intermezzo.
20.23 Voor de West
20.55 Avondgebed: Prof. Dr. J. H. Bavinck.

AGENDA

WEST-END: „Mission over Corea" 19 en 21 uur.

CINELANDIA: „La Hermana San Sulpicio" 19 en 21 uur.

ROXY: „Anna" 19 en 21 uur.

CARIBE: „House of Horror' '20 uur.

REX: „Assignment Paris" 20 uur.

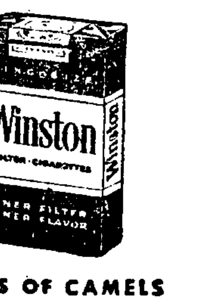
ROYAL: „The Eagle and the Hawk" 20 uur.

SUFFISANT-THEATER: „Anything can happen" 20 uur.

APOTHEKEN: De Nachtdienst der apotheken wordt waargenomen in **Punda** door **Botica Moderna**, Breedestraat, tel 1854; in **Otrabanda** door **Botica del Pueblo**, Breedestraat 82, tel. 3718.

WIT GELE KRUIS: De Nachtdienst wordt waargenomen door **Zuster Henriquez Con**, Santa Rosaweg 155, tel. 5006.

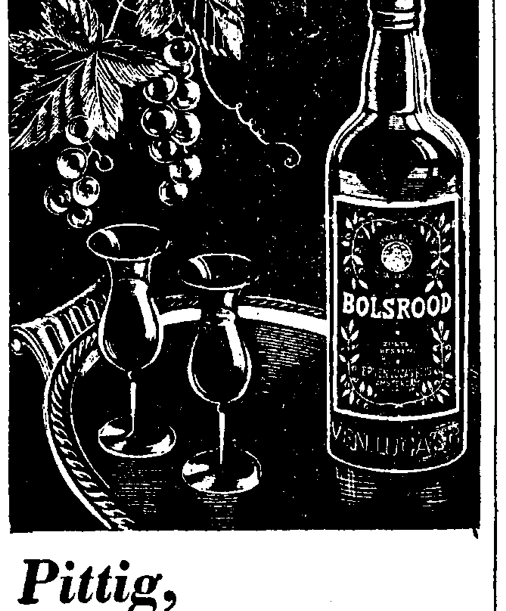
CURACAOSE SPORT CLUB: Lezing over voetbal door Karel v.d. Meer 20.15 uur.

In het zand van MARS

door ARTHUR C. CLARKE
(Vert. door F. van Oldenburg Ermke)

8

Op de klank afgaande dacht hij wel niet, dat het de stem van Norden was; en waarschijnlijk was het enkel een geluidsband, deel uitmakend van het automatisch systeem waaraan thans alles op het schip onderworpen was.

„Nog twintig seconden. Volle stuwkracht wordt binnen tien seconden bereikt."

„Nog tien seconden."

„Vijf seconden, vier drie, twee, een...."

Heel zachtjes maakte, naar het scheen, zich iets van Gibson meester en sleepte hem mee omlaag langs de van patrijspoorten voorziene wand van het schip, totdat hij terecht kwam op wat plotseling de vloer was geworden. Het viel moeilijk om tot het besef te komen, dat „boven" en „beneden" weer waren teruggekeerd, moeilijker nog om hun terugkeer in verband te zien met dat verre onweer, dat in de stilte van het schip was losgebarsten. Ver weg, in die tweede bol, welke de andere helft van de Ares vormde, in die geheimzinnige, verboden wereld van stervende atomen en automatische machines, welke geen mens betreden en levend weer verlaten kon, waren de krachten, die de sterren zelf bewogen, losgelaten. Toch was er niet dat gevoel van stijgende, meedogenloos toenemende snelheid, dat altijd de start van langs chemische weg bewogen straaljagers begeleidde. De Ares had ruimte genoeg om te manoeuvreren; ja, het bezat die in onbeperkte mate en kon er zolang over doen, als het zelf wilde, om zich los te rukken van zijn momentele baan en langzaam uit te halen tot de hyperbolische glijbeweging, welke het wereldruimschip uiteindelijk op Mars zou doen belanden. In elk geval zou de atoom-aandrijving van dat etherschip zijn massa van tweeduizend ton op z'n hoogst met een versnelling van slechts een tiende van de normale snelheid kunnen voortbewegen; doch momenteel was die geringe beweegkracht nog tot de helft beperkt. Door atoomkracht aangedreven toestellen werkten bij zo reusachtige temperaturen, dat zij slechts op halve kracht werkend gebruikt konden worden, hetgeen een van de redenen was, waarom zij nooit rechtstreeks voor een interplanetaire tocht konden starten. Maar in tegenstelling tot de voor korte vluchten gebruikte chemisch aangedreven straaljagers, behielden ze uren aan een stuk hun volle stuwkracht.

Het kostte Gibson niet veel tijd om zich opnieuw te oriënteren. De versnelling van het etherschip was zo gering — hij kreeg er, naar hij berekende, een effectief gewicht van minder dan vier kilo door, — dat zijn bewegingen nog steeds practisch onbeperkt waren. Interplanetair Station Nummer Een had zijn schijnbare positie niet veranderd, en hij moest bijna een minuut wachten, voordat hij gewaar kon worden, dat de Ares inderdaad langzaam wegdreef van zijn basis. Toen herinnerde hij zich op het laatste ogenblik zijn camera en begon het vertrek op de gevoelige plaat vast te leggen. Toen hij eindelijk (zoals hij hoopte) het hachelijk probleem van de juiste belichting bij de opname van een klein, helder verlicht voorwerp tegen een git-zwarte achtergrond had opgelost, was het station al merkbaar verder weg. In minder dan tien minuten was het ineengeschrompeld tot een verwijderd lichtstipje, dat nauwelijks van de sterren te onderscheiden viel.

Toen Interplanetair Station Nummer Een geheel verdwenen was, begaf Gibson zich naar de dagzijde van het etherschip om enkele foto's te maken van de wegwijkende aarde. Het was een reusachtige dunne „halve maan" geweest, toen hij haar voor het eerst zag, veel te groot voor het oog om met één blik te omvatten. Terwijl hij ernaar keek, kon hij zien, hoe zij langzaam aanwies, want de Ares moest minstens nog één keer draaien, voordat hij „los" zou raken om met een zwaai de weg naar Mars in te slaan. Het zou nog een goed uur duren, voordat de aarde merkbaar kleiner werd en tegen die tijd zou ze van „nieuw" weer „vol" geworden zijn

Ziezo, dat is dat, dacht Gibson. Daar beneden is heel mijn voorbije leven en dat van al mijn voorouders. Geen kolonist of ontdekkingsreiziger, die wegzeilde van zijn geboorteland liet ooit zoveel achter als ik thans. Daar beneden onder die wolken ligt heel de menselijke geschiedenis. Spoedig zal ik in staat zijn om achter mijn pink alles te verbergen, wat nog geen generatie geleden heel 's mensen gebied was en alles, wat zijn behendigheid en kunstvaardigheid van de tijd had gered.

Dit meedogenloos weggetrokken worden van het bekende naar het onbekende had bijna het onherroepelijke van de dood.

Gibson stond nog op de waarnemingspost uit te kijken, toen, meer dan een uur later, de Ares eindelijk voldoende snelheid bereikt had om zich van de aantrekkingskracht los te rukken. Men zou niet kunnen zeggen, wanneer het ogenblik, dat de Ares van de aarde vrij kwam, was aangebroken en voorbij was, want de aarde beheerste nog de hemel en de motoren rumoerden nog met een ver, dof, donderend geraas. Er zouden nog tien uur van voortdurende activiteit van die motoren vereist worden, voordat zij hun taak volbracht zouden hebben en voor de rest van de reis op nonactief gesteld konden worden.

Gibson sliep, toen dat ogenblik kwam. De plotselinge stilte, het volledig wegvallen zelfs van dat kleine beetje zwaartekracht, welke het schip die laatste paar uur had genoten, brachten hem terug tot een vaag gevoel van wakker zijn. Hij keek dromerig rond in de donkere hut, totdat zijn blik binnen de omlijsting van de patrijspoort het kleine stukje sterrenhemel zag. Die sterren stonden daar natuurlijk roerloos. Het was niet te geloven, dat de Ares nu wegsnelde van de aardbaan met een zó grote snelheid dat zelfs de zon hem niet meer zou kunnen tegenhouden.

Slaperig deed hij de riemen rond zijn dekens vaster om te voorkomen, dat hij tot midden in de kamer zou zweven. Het zou bijna honderd dagen duren, voordat hij weer enig gevoel van zwaarte en gewicht terug zou krijgen.

DERDE HOOOFDSTUK

Hetzelfde stukje sterrenhemel vulde de omlijsting van de patrijspoort, toen een reeks klokketoonachtige klanken uit een der luidsprekers van de communicatie-installatie van het schip Gibson uit een betrekkelijk droomloze slaap deden ontwaken. Hij kleedde zich met enige haast aan en liep toen vlug naar het observatiedek, terwijl hij zich afvroeg, wat er toch in de loop van de nacht met de aarde gebeurd mocht zijn.

(Wordt vervolgd).